

அத்தியாயம் 3

நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாளின் அவசியமும், நியாயமும்

இந்த சந்ததியின் மீதான, நிழலும் நிஜமும்-முன் கூறப்பட்ட காரணங்களினால் நியாயமானதொரு விளைவாகிய மகா உபத்திரவம் - கிறிஸ்தவ தேசங்களின் பொறுப்புகளும், அவர்கள் சார்பான அவளது மனப்போக்கும் - சமூக அதிகாரிகள், மதத் தலைவர்கள், வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் மக்கள் கூட்டத்தின் பல்வேறு ஸ்தாபனங்கள் - மகா உபத்திரவத்துடனும் கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்துடனும் புறஜாதி தேசங்களுக்கு இருக்கும் சம்பந்தம் - தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு - "பழிவாங்குதல் எனக்குரியது; நானே பதிற்செய்வேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்."

"மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், இவை எல்லாம் இந்த சந்ததியின் மீது வரும்." மத் 23:34-36; லூக் 11:50,51

மி கச்சரியானதொரு நீதியின் தத்துவத்தில் நின்று, அடிப்படை கொள்கைகளை நிதானிக்க பழக்கப்படாதவர்களுக்கு, முந்தைய சந்ததியினரின் திரளான குற்றங்களுக்கான தண்டனையை பின்தொடர்ந்து வரும் மனித சந்ததியானது அனுபவிக்க வேண்டியிருப்பது விசித்திரமாக காணப்படலாம். ஆனால், தவறே செய்யமுடியாத தேவனால் அது விதிக்கப்பட்ட தீர்ப்பாக இருக்கிறபடியினால் அவரது நீதியை தெளிவாய் விளக்கிச் சொல்ல போதுமான அளவிற்கு முதிர்ச்சியை நாம் எதிர்பார்க்கவேண்டும். மேற்கண்ட வார்த்தைகளில் கர்த்தர் உரைக்கிறது என்னவென்றால், நிழலான யூதயுகத்தின் முடிவில் அவர் குறிப்பிடும் மாம்ச

இஸ்ரவேயே-ன் சந்ததியாரோடே அது நிறைவேறும் என்பதாகும். நீதிமானாகிய ஆபே-ன் இரத்தம் முதல் தேவாலயத்துக்கும் ப-பீடத்துக்கும் நடுவே கொலை செய்யப்பட்ட சகரியாவின் இரத்தம் வரைக்கும் பூமியின் மேல் சிந்தப்பட்ட நீதிமான்களின் இரத்தப் பழியெல்லாம் அவர்கள் மேல் வரவேண்டும். மத் 23:35

அது மிகவும் பயங்கரமானதொரு தீர்க்கதரிசனம், ஆனால் அது அஜாக்கிரதையான, நம்பிக்கைகொள்ளாதவர்களின் காதுகளில் விழுந்தது. மேலும், அதன் எழுத்தின் உண்மைக்கேற்றபடி சமூக போராட்டமும், பகைவரின் படையெடுப்பும் இந்த பயங்கரமான ஈடுகட்டுதலை நிறைவேற்றியபோது - 37 வருடங்களுக்கு பிறகு அது பூர்த்தியானது. அக்காலந்தொட்டு நாம் வாசிக்கின்ற வண்ணமாய் யூதாவின் குடிகள் பொறாமையின் காரணமாய் சண்டையிடும் பல பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டன. இந்த பொறாமையின் பரிமாற்றம், அதனுடைய உச்சக்கட்டத்தை அடைந்து நண்பர்கள் அந்நியராயினர், குடும்பங்கள் பிளவுபட்டன, ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் சகோதரனை சந்தேகித்தான். திருட்டு, மோசங்கள், படுகொலைகள் ஏராளமாகிவிட்டன. எந்த மனிதனுடைய வாழ்வுக்கும் பாதுகாப்பில்லை. ஆலயமும் கூட பாதுகாப்பான இடமாக இல்லை. பொதுவழிபாட்டை நடத்திக் கொண்டிருந்தபோதே பிரதான ஆசாரியர் படுகொலை செய்யப்பட்டார். பிறகு செசரியாவில் இருந்த அவர்களது சகோதரர்களின் படுகொலைகள் மூலம் நம்பிக்கையற்ற நிலைக்கு விரட்டப்பட்டனர். பார்க்கிற இடங்களிலெல்லாம் கொலைக்கு நியமிக்கப்பட்டனர். தேசம் முழுவதும் இந்த கலகத்தில் இணைந்தது. ஆகவே, யூதேயா வெளியரங்கமாய் ரோமருக்கு விரோதமான கிளர்ச்சிக்குள் கொண்டுவரப்பட்டது. மேலும், வளர்ச்சியடைந்த உலகம் முழுவதும் எதிர்ப்பானது.

வெஸ்பாசியனும் தீத்துவும் அவர்களை தண்டிப்பதற்காய் அனுப்பப்பட்டனர். அவர்களுடைய தோல்வி மிகவும் பயங்கரமாய் இருந்தது. கடைசியில் தீத்து எருசலேமை முற்றுகையிடும் வரை, ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அதன் பட்டணங்கள் அழிக்கப்பட்டன. கி.பி. 70ன் வசந்த காலத்தில் பஸ்கா பண்டிகையின் கொண்டாட்டத்துக்காக திரளான ஜனங்கள் கூடிவந்து, பட்டணம் நிறைந்திருந்தபோது, அதனுடைய மதில்களைச் சுற்றி வெளியே அவன் தனது பெரும்

சேனையை கொண்டுவந்தான். சிறையாக்கப்பட்ட, அதனுள் இருந்த நகரவாசிகள் யாவரும் கூடியவிரைவில் பஞ்சத்துக்கும், படையெடுத்து வந்தவரின் வாளுக்குக்கும், சமூக குழப்பங்களுக்கும் இரையாகினர். பட்டணத்தை விட்டு நழுவிச் செல்ல யாராவது முயற்சி செய்தால் அவர்கள் ரோமானியரால் சிலுவையில் அறையப்பட்டனர். தங்கள் சொந்த பிள்ளைகளை பெற்றோரே கொன்று சாப்பிடும் அளவிற்கு பஞ்சம் மிக கோரமாய் இருந்தது. அங்கு அழிந்தவரின் எண்ணிக்கை ஒரு மில்-யனுக்கும் மேலாகும் என்று ஜோசபஸ் கூறுகிறார். அதோடு பட்டணமும், ஆலயமும் சாம்பலாக்கப்பட்டன.

முரட்டாட்டமான மாம்சீக இஸ்ரவேயே-ன் மீது, தேவனுடைய தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனம் என்ற விசேஷ சலுகையுடன் அவர்களது யுகத்தின் முடிவில் மேற்கண்ட தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதலுடைய உண்மை காரியங்கள் இப்படியாக இருந்தன. மேலும், தற்போது இந்த சுவிலேச யுகத்தின் முடிவில், தீர்க்கதரிசனத்தின் விசாலமான அடையாளங்களின்படி, அதற்கு இணையான உபத்திரவம் பெயரளவிலான ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேயே-ன் மீது, அதாவது கிறிஸ்துவ ராஜ்யத்தின் மீது “யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் அக்காலமட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக் காலம் வரும்.” மேலும் வேறு அர்த்தத்தில் யூதேயா மற்றும் எருசலேமின் மீது வந்ததற்கும் அதிகமான பயங்கரத்தோடு இருக்கும். விவரிக்கப்பட்டதற்கும் மேலாக கடுமையான உபத்திரவம் ஒன்றை நாம் கற்பனை செய்வதென்பது அரிது. அதைத்தவிர, தற்கால நவீன ராணுவ போர்க்கருவிகள் குறிப்பிடுவதைப் பார்த்தால் அது இன்னும் பேரழிவு கொண்டதாகவும், இன்னும் விஸ்தாரமானதாகவும் இருக்கும் எனத்தோன்றுகிறது. மேலும் இது ஒரே ஒரு தேசத்திற்கு அல்லது பகுதிக்கு மட்டும் உட்பட்டதாக இல்லாமல், முழு உலகத்தின் மீதும், அதிலும் விசேஷமாய் வளர்ச்சியடைந்த உலகம், கிறிஸ்தவ ராஜ்யமாகிய பாபிலோனின் மீதும் அதன் முழுவீச்சு இருக்கும்.

ஆகவே, இந்த யுகத்தின் முடிவில் கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் மீது ஊற்றப்படப் போகிற மாபெரும் கோபாக்கினையை முன்கூட்டியே தெரிவிப்பது தான் இந்த மாம்சீக இஸ்ரவேயே-ன் மீது வரும் ஆக்கினை

என்று நாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த சந்ததியாருக்கு எதிராக சர்வ வல்லவருடைய இந்த செயலைக் காண்பதில் தங்களது அவசரத்தை காட்டுபவர்களுக்கு, இது அநீதியாய் தெரிகிறது. மிகவும் மெதுவாகவே இருப்பினும், தம்முடைய முடிவில் எந்த மாறுதலும் ஏற்படாமல், நிச்சயமாய் நடக்கும் பூரண சட்டமாகிய தெய்வதண்டனையை ஒருங்கிணைத்து பார்ப்பதற்கு அவர்கள் தவறவிட்டிருக்கிறார்கள் என்று மட்டுமே நாம் கூறலாம். ஆம், நீதியின் அவசியமும், தத்துவமும் பக்தியுள்ள சிந்தனை மிகுந்தவர்களுக்கு மிகவும் வெளிப்படையாய் இருக்கிறது. இவர்கள் அநீதியின் தேவன் என்று குற்றம் சாட்டுவதற்கு துரிதப்படுவதைவிட, அவரது வார்த்தையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காரியங்களில் தங்களுடைய மனதை செலுத்துகின்றனர்.

முன் கூறப்பட்ட காரணங்களினால்

நியாயமானதொரு விளைவாகிய மகா உபத்திரவம்

சில விஷயத்தில் உலகத்தின் லாபத்திற்காக பெரிதும் இருக்கவேண்டிய அனுபவத்தின் உச்சத்தின் காலகட்டத்தில் இன்று நாம் நிற்கிறோம். அதிலும் விசேஷமாய், தெய்வீக சத்தியத்தின் வெளிச்சத்தினால் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் சகாயம் பெற்றிருக்கிற உலகத்தின் பகுதியில், கிறிஸ்தவ ராஜ்யம், பாபிலோன் ஆகிய இவைகளின் இந்த உக்கிராண பொறுப்பு மிகப்பெரியது. மனிதனுக்கு தெரிந்தவைகளுக்கு மட்டுமின்றி, (தங்களுடைய சொந்த மற்றும் பிறருடைய) அனுபவங்களினால் வடிவமைக்கப்பட்ட பாடங்களின் மூலம் கற்றுக்கொடுப்பதற்காக வைத்திருக்கும், குறிப்புகளின் மீது தங்களது இருதயங்களை வைப்பதால் தெரிந்துக்கொள்ள கூடியவைகளுக்கும் கூட கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டியவர்களாக மனிதனை தேவன் வைத்திருக்கிறார். மேலும், ஒருவேளை மனிதர்கள் இந்த அனுபவத்தின் பாடங்கள் மீது கவனம் செலுத்தாமல் போனாலோ அல்லது வேண்டுமென்றே அசட்டை செய்தலோ அல்லது அதனுடைய அறிவுரைகளை ஒதுக்கித்தள்ளினாலோ, அதனுடைய பின்விளைவுகளை அவர்கள் அனுபவிக்கவேண்டும்.

முன்பு கிறிஸ்துவ ராஜ்யம் என்று பெயரளவில் அழைக்கப்பட்டவை, கடந்த காலத்தின் வெளிப்படையான

சரித்திரத்தையும், அத்தோடு கூட தெய்வீக உணர்த்துதலுடனான வெளிப்பாடுகளையும் தருகின்றன. அவைகளுக்குள் என்ன பாடங்கள் அடங்கியிருந்தன! - அனுபவம், ஞானம், புத்தி, கிருபை மற்றும் எச்சரிப்பின் பாடங்களைக் கொண்டிருந்தன. முந்தைய சந்ததியாரின் அனுபவங்களோடு மனித தொழில், அரசியல், பொருளாதாரம் போன்ற பல்வேறு துறைகளின் மீதும் கவனம் செலுத்துவதின் மூலம் லௌகீக வஸ்துக்களில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தை உலகம் அடைந்திருக்கிறது. நமது தற்கால நாகரீக முன்னேற்றத்தின் செளகரியங்களும், வசதிகளும், முந்தைய சந்ததியாரின் அனுபவங்களை உற்று கவனித்து அதன் பாடங்களை அப்பியாசப்படுத்தியதனாலேயே பெரும்பாலும் நமக்கு கிடைத்திருக்கின்றன. இந்தப் பாடங்களை “அச்சுக்கலை” எல்லா மனிதரிடையேயும் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதனால் மட்டுமே தற்கால சந்ததியாருக்கு எல்லா வழிகளில் மிகுந்த அனுகூலம் இருக்கிறது. இதில் தான் கடந்தகாலத்தினுடைய ஒட்டுமொத்த ஞானமும், அனுபவங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மனிதன் கற்றும், படித்தும் இருக்கவேண்டிய மேன்மையான நெறிமுறைகளின் பாடங்கள் கூட மக்களின் கவனத்தை கவரும்படி அழுத்தமாய் திணிக்கப்பட்டிருந்தாலும், பொதுவாகவே அவைகள் முக்கியமென கருதப்படாமல் போய்விட்டன. நீதியை சிந்திக்கக்கூடிய மனங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பாடங்கள் சரித்திரத்தில் நிரம்பியுள்ளன. மேலும், இக்கால மனிதருக்கு இப்படிப்பட்ட பாடங்கள் வேறு எந்த முன்சந்தியாருக்கும் இல்லாத அளவிற்கு இருக்கிறது. சிந்திக்கும் மனங்கள் அவ்வப்போது இந்த விஷயங்களை கவனித்து அதற்கு நேராய் கவனத்தை செலுத்தியிருக்கின்றன. ஆகவே, பேராசிரியர் ஃபிஷர் என்பவர் பேரரசுகளின் எழுச்சி, முன்னேற்றம் மற்றும் வீழ்ச்சி குறித்த தனது கணிப்பின் முகவுரையில் கூறுகிறதாவது: “மனித சம்பவங்களின் தொடர்ச்சியில் ஒரு பிரமாணத்தின் ஆளுகை இருக்கிறது. இது கிரகிக்கப்பட்ட உண்மைகளினால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. அவர்களை நோக்கிவரும் பழைய சரித்திரத்தி-ருந்து சம்பந்தம் இல்லாத சம்பவங்கள் திடீரென்று முளைத்துவிடுவதில்லை. ஏற்கெனவே கடந்துசென்றுவிட்ட காலங்களின் இயற்கையான

விஷயங்களாக அவைகள் கண்டு கொள்ளப்பட வேண்டியவைகள். முன் கூறப்பட்ட சம்பவங்கள் அவைகளை முன்கூட்டியே அறிவித்திருக்கின்றன.”

இது முற்றிலும் உண்மையே; காரணமும், விளைவும் என்பதன் கோட்பாடு சரித்திரத்தின் ஏடுகளை காட்டிலும் வேறெங்கும் அத்தனை முக்கியத்துவத்துடன் குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்த விதிப்படி அதாவது தேவனின் பிரமாணத்தின்படி, முன்பு விதைக்கப்பட்டது முளைத்து, வளர்ந்து, கனிதருவது அவசியமாகியது. ஆகவே, அறுவடை என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக இருக்கிறது. தொகுதி இரண்டில் சவிசேஷ யுகத்தின் அறுவடைக்காலம் ஏற்கனவே வந்தாயிற்று என்று நாம் காண்பித்திருக்கிறோம். அறுவடையில் ஆண்டவரின் பிரசன்னம் இன்றும் வரவேண்டியிருந்தபோது, அது 1874ல் ஆரம்பமாயிற்று. அந்த நாள் முதல் கொண்டு எப்போதும் இல்லாத ஒரு மாபெரும் அறுவடை பணி முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறது, அறுவடை காலத்தின் இறுதி முடிவினை நாம் இப்போது விரைவாய் நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த சமயத்தில் பதர்களை சுட்டெரிப்பதும், இந்த பூமியின் திராட்சை தோட்டத்தின் முழுவதும் கனிந்த குலைகளை சேகரிப்பதும், மிதித்து பிழிவதும் (பாபிலோனின் பொய்யான திராட்சை தோட்டத்தின் முதிர்ந்த பழங்கள்) இன்னும் சம்பவிக்க வேண்டியுள்ளது. வெளி 14:18-20

கிறிஸ்தவ தேசங்களின் பொறுப்புகளும் அவர்கள் சார்பான அவளது மனப்போக்கும்

நீதியை கற்றுக்கொள்ளவும், செயல்படுத்தவும் ஆகிய இரண்டுக்குமே தேவையான அநேக சந்தர்ப்பங்களும், அதிகாரத்தின் மிக நீண்ட பயிற்சிக்காலமும் பாபிலோனாகிய கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்துக்கு இருந்தது. அதோடு கூட வரப்போகும் நியாயத்தீர்ப்பை குறித்த எச்சரிப்புகளும் கிடைத்தன. இந்த சவிசேஷ யுகம் முழுவதிலுமாய் தனது தேவனுடைய பரிசுத்தவாங்களாகிய அர்ப்பணிப்பான, சுய தியாகம் செய்த, கிறிஸ்துவைப் போன்ற ஆணும், பெண்ணுமாகிய “இந்த உலகத்தின் உப்புகளை” அவள் பெற்றிருக்கிறாள். அவர்களது வாயி-ருந்து இரட்சிப்பின் செய்தியை

கேட்டிருக்கிறாள். அவர்களது வாழ்வில் சத்தியம் மற்றும் நீதியின் கோட்பாடுகள் உதாரணங்களாய் விளங்கினதை கண்டிருக்கிறாள். நீதியையும், வரப்போகும் நியாயத்தீர்ப்பையும் குறித்து அவர்கள் விவேகத்துடன் விவாதித்ததை கேட்டும் இருக்கிறாள். ஆனால் அவள் தேவனுடைய இந்த ஜீவிக்கும் நிரூபங்களை அலட்சியப்படுத்திவிட்டாள். அது மாத்திரமன்றி, கிறிஸ்தவ தேசங்கள் என்று அழைத்துக்கொள்ளும் அவளது தேசங்கள் மூலமாக லாபத்தின் மீதான தங்களுடைய பேராசையினால், புறஜாதிகளின் மத்தியில் கிறிஸ்தவ மிஷினரி ஊழியத்தை தொடர்ந்து சாபக்கேடான, மது மற்றும் வேறுசில ‘நாகரீக’ தீமைகள் மூலமாயும் கிறிஸ்துவின் பெயருக்கு நிந்தையை கொண்டு வந்தாள்; மேலும் பரலோக ராஜ்யத்தின் மெய்யான கருவானது (பரலோகத்தில் பெயரெழுதப்பட்ட பரிசுத்தவாங்களால் மட்டுமே உருவாக்கப்பட்ட) அவளது மத்தியில் மற்றும் அவளது அதிகாரத்தினால் கொடுமைகளை அனுபவித்தது. அவர்களை வெறுத்து அவர்களது மரணம் வரையிலும் கூட அவர்களை துன்புறுத்தியிருக்கிறாள். இதின் நிமித்தம் நூற்றாண்டுகாலமாய், இவர்களில் ஆயிரக்கணக்கானோர் இவளது தீர்ப்பினால், தங்களுடைய சாட்சிகளை தங்களுடைய ரத்தத்தின் மூலம் முத்திரையிட்டனர். தங்களுடைய ஆண்டவரைப் போலவே, காரணமின்றி இவர்கள் வெறுக்கப்பட்டனர். நீதியின் நிமித்தமாய் பூமியின் அசுத்தங்களைப் போல நிராகரிக்கப்பட்டனர். மேலும், விரும்பத்தக்க இருளில் அநீதிகளை நடத்தும் பொருட்டு இவர்களது வெளிச்சமானது மீண்டும் மீண்டும் அணைக்கப்பட்டது. ஓ, கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் இந்த ஏடுகள் எத்தனை இருட்டானவைகள்! தாய் சபை “பரிசுத்தவாங்கள் மற்றும் இயேசுவின் ரத்தசாட்சிகளின் ரத்தத்தை குடித்திருந்தது;” மேலும் அவளும், அவளது குமாரத்திகளும் இன்னும் குருடாகவே இருக்கிறார்கள். துன்புறுத்துவதற்கும் சிரச்சேதம் செய்வதற்கும் இன்னும் கூட தயாராய் இருக்கிறார்கள். (வெளி 20:4), எவ்வளவோ பண்பட்ட விதத்தில், தேவனுக்கும் அவரது சத்தியத்துக்கும் உண்மையாய் இருப்பவர்கள், துணிவு இருப்பவர்கள், அவர்களை கண்டிக்கிற கர்த்தருடைய வார்த்தையை எளிமையாய் கனிவுடன் அவர்களுக்கு சுட்டிகாட்டினாலும் கூட, இன்னும் குருட்டாட்டத்தில் இருக்கிறார்கள்.

தங்களது சொந்த களங்கத்தின் பளுவினால் பேரரசுகளும், ராஜ்யங்களும் மறுபடியும் மறுபடியும் விழும்போது, கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் சமூக அதிகாரமானது அடிக்கடி எச்சரிக்கப்பட்டு வந்தது. மேலும், இப்பொழுது கூட, அதிகாரத்தில் இருக்கும் வல்லமைகள் செவி கொடுத்து கேட்பார்களேயாகில், தேவனால் ஏவப்பட்ட தீர்க்கதரிசிகளுடைய கடைசி எச்சரிப்பை கேட்கலாம். அது சொல்வதாவது, “ராஜாக்களே உணர்வடையுங்கள், பூமியின் நியாயாதிபதிகளே, எச்சரிக்கையாயிருங்கள். பயத்துடனே கர்த்தரைச் சேவியுங்கள், நடுக்கத்துடனே களி கூறுங்கள். குமாரன் கோபம் கொள்ளாமலும், நீங்கள் வழியிலே அழியாமலும் இருக்கும்படிக்கு, அவரை முத்தஞ்செய்யுங்கள்; கொஞ்சங்காலத்திலே அவருடைய கோபம் பற்றியெறியும்.... ஜாதிகள் கொந்தளித்து, ஜனங்கள் விருதாக் காரியத்தைச் சிந்திப்பானேன்? கர்த்தருக்கு விரோதமாகவும், அவர் அபிஷேகம் பண்ணினவருக்கு விரோதமாகவும், பூமியின் ராஜாக்கள் எழும்பி நின்று, அதிகாரிகள் ஏகமாய் ஆலோசனை பண்ணி: அவர்கள் கட்டுகளை அறுத்து, அவர்கள் கயிறுகளை நம்மைவிட்டு, எறிந்து போடுவோம் என்கிறார்கள். பரலோகத்தில் வீற்றிருக்கிறவர் நகைப்பார்; ஆண்டவர் அவர்களை இகழுவார். அப்பொழுது (தொடர்ந்து அவரது எச்சரிப்பை அவர்கள் கவனியாமல் அலட்சியமாய் இருப்பதினால்) அவர் தமது கோபத்திலே அவர்களோடேபேசி, தமது உக்கிரத்திலே அவர்களை கலங்கப்பண்ணுவார்.” சங் 2:10-12, 1-5

மறுபடியும் எளிமையான மற்றும் தற்சமயம் விரிவாய் அறியப்பட்ட அவரது பரிசுத்த நீதியின் விதிகள் கூறுகிறபடி, “தேவசபையிலே (அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள்) தேவன் எழுந்தருளியிருக்கிறார். தேவர்களின் (அதிகாரிகள்) நடுவில் அவர் நியாயம் விசாரிக்கிறார். எதுவரைக்கும் நீங்கள் அநியாயத் தீர்ப்புச் செய்து, துன்மார்க்கருக்கு முகதாட்சண்யம் பண்ணுவீர்கள். ஏழைக்கும், திக்கற்ற பிள்ளைக்கும் நியாயம் செய்து, சிறுமைப்பட்டவனுக்கும், திக்கற்றவனுக்கும் நீதி செய்யுங்கள். பலவீனனையும், எளியவனையும் விடுவித்து, துன்மார்க்கரின் கைக்கு அவர்களைத் தப்புவியுங்கள்.” (சங் 82:1-4) இந்த ஆலோசனையின் கருத்து என்னவெனில், இக்காலத்து நெருக்கடியில்,

அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு எச்சரிக்கை. செய்தித்தாள் ஒரு நிரந்தரமான சாட்சியாய் இருக்கின்றது. இந்த ஆலோசனையை குறித்த பொதுவான நிராகரிப்பின் ஆபத்தை காண்கிற சிந்தனையாளர்களின் எச்சரிப்பின் குரல் அநேகமாய் இருக்கிறது. உலக மனிதரும்கூட சந்தர்ப்பங்களின் நிலையில் நின்று தான் எதிர்காலத்தை சீர்தூக்கி பார்க்கின்றனர். தீர்க்கதரிசிகளால் அறிவுறுத்தப்படும் பாதையினை அனுசரிப்பதின் அவசியத்தை உணர்ந்துகொள்கின்றனர்.

“அப்சர்வேட்டர் ரொமேனோ”வின் (1880) பெர்-ன் நிருபர் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை ஜெர்மனியின் மறைந்த பேரரசர் வில்-யம் கண்டார். இதைக் கீழே கொடுத்துள்ளோம்:

“ராயருடைய (சீசருடைய) உயிரின் மீது கடைசியாய் நடந்த பயங்கர தாக்குதலைக் குறித்த செய்தியை கேள்விப்பட்டபோது பேரரசர் வில்-யம் மிகவும் ஆழ்ந்த கவலைக்குள்ளானார். சில நிமிடங்கள் மௌனமாய் இருந்தபின், வருத்தம் தோய்ந்த குரல் கொஞ்சம் ஆணித்தரமாகவே அவர் கூறினார். நமது கொள்கைகளின் திசையை நாம் திருப்பாமற் போனால், வா-பருக்கு ஆரோக்கியமான புத்திமதிகளை நாம் கொடுக்காமல் போனால், மதத்திற்கு நாம் முத-டம் கொடுக்காமல் போனால், அன்றாட காரியங்களை மட்டுமே நாம் செய்வோமானால், நமது சிங்காசனம் கவிழ்க்கப்பட்டுப் போகும். அதோடு சமுதாயமானது மிகவும் பயங்கரமான சம்பவங்களுக்கு இரையாகப் போய்விடும். காலதாமதம் செய்வதற்கில்லை. எல்லா அரசாங்கங்களும் இந்த நன்மை பயக்கும் வேலையான அடக்குமுறைக்கு ஒருமனப்பட்டு வரவில்லையானால், அது மிகுந்த துரதிர்ஷ்டமான ஒன்றாக இருக்கும்.”

ஜெர்மனியில் மிகப்பரவலாய் விற்பனையாகிற “ரிஃபார்ம்” அல்லது “ரெவல்யூஷன்” என்ற ஒரு புத்தகத்தினுடைய ஆசிரியரான ஹெர் வோன் மாசோ என்ற இவர் சோஷ-ஸ்டும் அல்ல, தீவிரவாதியுமல்ல. ஆனால் ஒரு கன்சர்வேடிவ், லேபர் காலனிகளின் மத்திய குழுவின் தலைவராக இருந்தவர். “ஆஸ்டிரிச் அரசியலை” சேர்ந்த தன் தேசத்து மக்களை குற்றப்படுத்துகிறார். இந்த

நெருப்புக்கோழி (ஆஸ்டிரிச்) மண-ல் தலையை மறைத்துக் கொள்ளும் போது அதனால் பார்க்க முடியாமல் போவதால் தான் மற்றவர்களின் கண்களி-ருந்து மறைந்து விட்டதாக நினைத்துக்கொள்ளும் என்றும் பலரும் அறிந்த பழக்கத்தை இந்த கூட்டத்தார் பிரதிப-த்தனர் என்று கூறுகிறார். வோன் மாசோ எழுதுகிறார்:

“உண்மைகளை நாம் அசட்டை செய்யக்கூடும். ஆனால், அவைகளை மாற்றி அமைக்க முடியாது. ஒரு சீர்திருத்தத்தின் நிகழ்வில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதில் எந்தவித சந்தேகமும் கிடையாது; காண்பதற்கு கண்களும், கேட்பதற்கு காதுகளும் உடைய யாவரும் இதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். தான் என்ற எண்ணத்தில் மூழ்கி, சுயதிருப்தியையும், சந்தோஷத்தையும் தேடும் வேட்கை கொண்ட சமுதாயம் வேண்டுமானால் இதை மறுக்கலாம். இப்படிப்பட்ட ஒரு சமுதாயம் தான் எரிமலையின் மேல் நடனமாடுவதை தொடரும்; மெனே - தெக்கேல் என்பதை பார்ப்பதற்கு மறுக்கும்; மேலும் துப்பாக்கி முனையின் வ-மை மீது நம்பிக்கையை தொடரும்.”

“கீழ்மட்டத்தவரின் மத்தியில் அசைவாடிக் கொண்டிருக்கிற வெறுப்பின் முக்கியத்துவத்தை குறித்த எந்த ஒரு கருத்தும் இல்லாமல் கற்றறிந்தவரில் பெரும்பான்மையோர் இருக்கின்றனர். சோஷியல் டிமாக்கிரடிக் பார்ட்டி வேறு எந்த மற்ற அரசியல் கட்சிகளைப் போலத்தான் கருதப்படுகிறது. இருப்பினும் அரசியல் உரிமைகளை பற்றி எந்த அக்கறையும் இந்த கட்சி எடுத்துக்கொள்வதில்லை. அல்லது நிர்வாக சீர்திருத்தத்தையோ புதிய சட்டங்களையோ குறித்து அக்கறை கொள்ளவில்லை. இந்த கட்சி கீழ்மட்ட மக்களுடைய விருப்பத்தின் மீதும், 100 மார்ச் (ரூபாயை) ஒட்டுமொத்தமாய் செலவு செய்வதை கனவு கூட காணமுடியாதவர்கள் சந்தோஷத்தை அனுபவிக்கும் விருப்பத்தின் மீதும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது..... (சோஷி-ஸ்ட் ஆட்சிமுறை வந்தபிற்பாடு) முறைகள், நிச்சயமாய், சீக்கிரத்தில் சீரமைக்கப்படும். ஆனால், நாடு எப்படிப்பட்டதொரு நிலைமையில் இருக்கும்! எண்ணிலடங்கா முடவரும், விதவைகளும் அநாதைகளும் இருப்பார்கள். தனியார் மற்றும் பொது வங்கிகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டிருக்கும். இரயில் தண்டவாளங்கள், தந்தி

தொடர்புகள், சாலைகள், பாலங்கள், குடியிருப்புகள், தொழிற்சாலைகள், நினைவுச் சின்னங்கள் அனைத்தும் இடித்து நாசப்படுத்தப்படும். யூனியனோ, மாநிலமோ, நகரமோ அல்லது ஆலயங்களோ அழிக்கப்பட்டவைகளின் ஒரு பகுதியை சரிசெய்வதற்கு செலவாகும் கோடிக்கணக்கான பணத்தை சேகரிக்க முடியாது. இந்த பயங்கரத்தி-ருந்து பாதுகாக்கப்பட எதுவும் செய்யப்படாமல் இருப்பது நம்பமுடியாததாய் இருக்கிறது. தர்மம் என்பதல்ல இப்போது தேவைப்படுவது. ஆனால் கீழ்மட்ட வகுப்பினரை கவனிக்கும் கரிசனையான உள்ளங்களே. அன்பு - யாவற்றையும் அணைக்கும் அன்பு, அதுவே உலாவிக் கொண்டிருக்கும் பெரும்பாலான வெறுப்புகளை மேற்கொள்ள முடியும். எதுவுமே தங்களை மீட்டுக்கொள்ள முடியாத அளவிற்கு அநேகர் இழந்திருக்கலாம்; ஆனால், மிருகங்களைப் போல், பட்டியில் அடைக்கப்பட்ட, தீனி பெறும் நிலையைக் காட்டிலும் மோசமாய் - தற்போது இருக்கும் அநேகருக்கு, மனிதனின் சராசரி வாழ்வுக்கான அத்தாட்சி கொடுக்கப்படுமாயின் இன்னும் கோடிக்கணக்கானோர் சட்ட ஒழுங்கினை தங்களுக்கு உரியதாக்கிக் கொள்ள முடியும்.”

தாங்கள் வாழும் பயங்கரத்தை காணும்படி பெர்-ன் மக்களுடைய கண்களைத் திறப்பதற்காக ஆசிரியரானவர் இன்னும் கூட நீட்டி எழுதுகிறார். “பெர்-ன் நகரத்தாரே, 60,000 வ-மையான காவலர்களால் தங்களை பாதுகாத்துக்கொள்பவரே, சற்று கற்பனை செய்து பாருங்கள். இது வீணான நம்பிக்கை. இலையுதிர் காலத்திலே, நேரம் முடிந்தாலும், புதிதாக அமர்த்தப்பட்டவர்கள் வரும் முன்னே இவர்கள் தங்கள் படைப்பிரிவுகளை விட்டுப் போய் விடுவார்கள். அந்தப் படையில் அதிகப்பட்டசம் 7,000 வீரர் இருக்கலாம். அதிருப்தியடைந்த முன்னாள் அதிகாரிகளின் மூலம் கொடுக்கப்படும் ஆணையினால் இன்னும் 100,000 அல்லது 160,000 படை ஆட்களைக்கூட பங்கேற்கும்படி செய்யமுடியும். இவர்கள் யாவரும் இராணுவத்தில் பணிபுரிந்தவர்கள். எதிராளிகளை மேற்கொள்ள பயிற்சி பெற்றவர்கள். ஒழுங்கு முறைகளின் அவசியத்தையும் தெரிந்தவர்கள். தொலைபேசி, தந்தி தொடர்பு இணைப்புகள் யாவும் துண்டிக்கப்படும். மறுபடையெடுப்பை

தடுக்க ரயில் தண்டவாளங்கள் சீரழிக்கப்படும். தங்கள் பதவிகளுக்கு திரும்புவதில் துரிதப்படும் அதிகாரிகள் இடைமறிக்கப்படுவர். புரட்சிக்காரர், வீரர்களின் பாளையத்தை தகர்த்து, பேரரசரையும், மந்திரிகளையும், இராணுவ அதிகாரிகளையும், மேலதிகாரிகளையும், சீருடை அணிந்த அனைவரையுமே எந்த ஒரு காலாட்படையோ குதிரைப்படையோ இவர்களுடைய உதவிக்கு வராதபடி முன்னேற்பாடாய் நொறுக்கி வீழ்த்துவார்கள்.”

ஆனால், அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் இந்த வேளையின் எச்சரிப்பையும், தெய்வீக படிப்பினையையும் கூர்ந்து கவனிக்கின்றனரா? இல்லை. இவர்களைக் குறித்து தீர்க்கதரிசி முன்னறிவிக்கிறதாவது: “அவர்கள் அறியாமலும், உணராமலும் இருக்கிறார்கள், அந்தகாரத்திலே நடக்கிறார்கள்; தேசத்தின் அஸ்திபாரங்கள் எல்லாம் (சமுதாயத்தின் அஸ்திபாரங்கள் - இதுவரையில் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கும் சட்டம், ஒழுங்கின் கொள்கைகள்) அசைக்கப்படுகிறது.” பயங்கரமாய் அசைக்கப்படுகிறது. அவைகள் நீக்கப்பட்டுவிடும் அளவிற்கு அசைக்கப்படுகிறது. (எபி 12:27; சங் 82:5; ஏசா 2:19)

தனது பாட்டனார் வெளிப்படுத்திய பயத்தை பற்றி, அவருக்கு பின் வந்த ஜெர்மனியின் பேரரசர் சிறிதும் கவனமின்றி இருந்தார். பல வருடங்களுக்கு முன், இளவரசர் பிஸ்மார்க் அவர்களுக்கு தங்கத்தால் இழைக்கப்பட்ட அபாரமான உறையுடன் கூடிய வாள் ஒன்றை பரிசளித்து பேரரசர் கூறியதாவது:

“பிரகாசமான மேன்மையுடைய உங்களுக்கு எனது இந்த பரிசை இந்த படைகளுக்கு முன்பாக அளிக்கிறேன். ஜெர்மனியின் உயரியநிலை பொருந்திய ஆயுதமும், உங்கள் மேன்மையின் சின்னமான சாதனமும், எனது பாட்டனாரின் சேனையை உருவாக்கவும், திறமையுடன் செயலாற்றவும் உதவியதும், பீரங்கிகள் இரும்பும் இரத்தமுமாய் இருந்த ஆரம்பகட்ட நேரத்தின் மாபெரும் சின்னமாகவும், என்றுமே தோற்றுப்போகாததும் இராஜாக்கள், மற்றும் இளவரசர்களின் கைகளில் என்றும் இருப்பதுமான, தேவைப்பட்ட நேரங்களில் சொந்த நாட்டின் ஒற்றுமையை பாதுகாப்பதும், தேசத்தின் வெளியிலேயும் கூட பிரயோகிக்கப்பட்டபோதும் கூட, அது உள்நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டுக்கு

வழிகாட்டியதுமான இந்த வாளைக் காட்டிலும் மேலானதொரு பரிசை என்னால் காணமுடியாது.”

லண்டனின் ஸ்பெக்டேட்டர் இந்த கூற்றினைக் குறித்த விமர்சனத்தில் கூறுவதாவது: “அது உண்மையாகவே பெரும் திகிலும் பிரமிப்பும் ஊட்டக்கூடிய கூற்றாக இருக்கிறது. ஜெர்மனியில் இதனுடைய இரண்டு விளக்கங்கள் இருக்கின்றன. முதலாவது, சக்கரவர்த்தியினிடமிருந்து விலகிக்கொள்ளும்படி எந்த ஒரு ஜெர்மானிய மாநிலத்தின் கோரிக்கைக்கும் எதிரான உத்தரவு, அடுத்தது சோஷல்-ஸ்டுகள் மற்றும் அராஜகவாதிகளை கையாள, தேவைப்பட்டால் இராணுவ படைகளை சக்கவர்த்தியும் அவரது கூட்டாளிகளும் பயன்படுத்துவார்கள் என்ற முடிவை அறிவிப்பது. இருவிதங்களிலேயும் அந்த அறிவிப்பானது அவசியமற்றதும், முன்யோசனையற்றதுமாய் இருந்தது. ஜெர்மன் பேரரசானது சந்தேகமின்றி லெங்கன்ஸால்சாவின் பட்டயத்தாலும், பிரான்சுடனான போரினாலுமே கட்டப்பட்டது என்பதையும் இதனிடமிருந்து விலகிக்கொள்ள நினைக்கும் எந்த நாடுமே ஜெர்மனியின் இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்கு ஆளாகும் என்பதையும் யாருமே சந்தேகப்படவில்லை. ஆனால், வாக்கெடுப்பினால் ஜெயிக்க முயற்சி செய்தால், எந்த ஒரு காட்சியையோ, சோஷல்-ஸ்டுகளாக இருப்பினும், இராணுவ சட்டத்தினால் மிரட்டவும், உண்மையில் முற்றுகை இட்டாவது அந்த நாட்டின் அரசியல் அமைப்பையே நீக்கவும் செய்யும். இவ்வித காரியங்களை பேரரசர் எந்த நோக்கத்துடனும் செய்வதாக நாம் அனுமானிக்கவில்லை. ஆனால், அந்த சூழ்நிலைகளை குறித்து அவர் ஆழ்ந்த யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார். சோஷல்-ஸ்டுகளின் (சமூகவாதிகள்) எதிர்ப்பை அவர் உணர்ந்து, ‘நல்லது, நல்லது, நான் இன்னும் பட்டயத்தை உடையவனாய் இருக்கிறேன். அது என்றுமே தோல்வியைக் காணாத ஒரு பரிகாரம்’ என்ற முடிவில் இருந்தார். அவருக்கு முன் இருந்த அநேக மன்னர்களும் அதே முடிவுக்கு வந்திருந்தனர். ஆகிலும், வெகுசிலர் இந்த கருத்தை குறித்து தீவிரமாய் சிந்திப்பது ஞானமுள்ளது என்று கருதினர். இது ஒரு அச்சுறுத்தலாகவே இருக்கிறது. நம்மால் முடிந்தவரை இதை விவரிக்கிறோம். ஞானமான பேரரசர் எவரும் எந்த ஒரு தாக்குதல்-

சமயம் வரும்வரைக்கும் அச்சுறுத்தலை கையாளவில்லை. ஆனால், வெகுசிலர் உள்நாட்டு கலவரத்துக்கான பரிகாரமாய் இராணுவ வன்முறைகளை காட்டி அச்சுறுத்தியிருக்கின்றனர். 'உள்நாட்டு குறைபாடுகளுக்கு பட்டயமே ஒரு பரிகாரம் என்பது என்றுமே தவறியதில்லை!' மருத்துவரின் கத்தி நோய்க்கு ஒரு பரிகாரமாக இருக்க தவறியதில்லை என்று கூறுவது போல், இளவரசர் ஸ்வாட்ஸ்சென்பர்க் இங்கிலாந்தின் கன்சர்வேட்டிவ் கட்சியை சேர்ந்தவர். தனக்கு பின்னால் யாராலும் ஜெயிக்கமுடியாத வ-மையானதொரு படையுடன், அந்தப் பரிகாரம் எனப்பட்டதை மிகவும் சாதகமானதொரு சூழ்நிலையில் முயன்று பார்த்தார். அவரது நீண்ட அனுபவத்துக்கு பின் அவரது முடிவை, அரசியல் நன்மைக்காக ஞானமான கருத்தாய், ஜெர்மனியின் பேரரசர் தீவிரமாய் சிந்திக்கக் கூடிய வகையில் கூறியதாவது: 'வாள் முனை மீது அமர்வதைத் தவிர, நீங்கள் அதைக்கொண்டு எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்.'

"என்றுமே தோல்வியடையாத பரிகாரம் வாள்முனையே" என்பதைவிட பலமான ஒன்றினை ரோம பேரரசர் கூறியிருப்பாரா? கொடுங்கோலாட்சியின் சாராம்சமே இந்த வார்த்தைகளில் இருக்கிறது. மேலும், பேரரசர் இந்த வார்த்தைகளுக்கு மதிப்பளித்து, உண்மையாக இதை சொல்-யிருந்தால், ஜெர்மனி தனக்குள் ஒரு தலைவனை கொண்டிருக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட இராஜாக்கள் எல்லாம் நீக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்றே தற்கால சரித்திரம் எல்லாம் நமக்கு காண்பிக்கிறது. சிலவேளைகளில் பேரரசர் வெறுப்பின் வேகத்தோடு உணர்ச்சி வசப்பட்டு, தனது தனிப்பட்ட மிகைப்படுத்தும் உணர்வினால் பாதியும், கவிதை புலமையாக மீதியுமாக ஏற்கனவே இவ்விதமாய் அடிக்கடி எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். ஆனால் அவரது கொள்கையின் வெளிச்சத்தில் அவரது பேச்சை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமாயின், அவர் சொல்லக்கூடியதெல்லாம், 'என்ன ஒரு பரிதாபம், நம்பிக்கைக்குரியதெல்லாம் கடந்து போய்விட்டன!'

தற்கால ரஷ்ய சக்கரவர்த்தியின் அறிக்கையின் படி, தனது தந்தையின் வழிப்படியே தானும் ஏகாதிபத்தியத்தை மனப்பூர்வமாய் கடைபிடிப்பதாக கூறியது, தேவ வார்த்தையின் எச்சரிப்பை கவனிக்கத்தவறியதற்கான மற்றொரு அறிகுறியாக இருந்தது. மேலும்,

அதிகாரபூர்வமான ஆற்றல் யாவும் கட்டப்பட்டு, சுதந்திரமாய் எதையும் பேசமுடியாமல் தடை செய்யப்பட்டிருந்ததை, அவரது ஆட்சிக்குட்பட்ட ஜனங்கள் எவ்விதத்தில் எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ரஷ்ய மனித உரிமைக்கட்சியானது ஒரு தேர்தல் அறிக்கையை வெளியிட்டு அதை பேரரசு முழுவதிலும் சுற்றறிக்கையாக வெளியிட்டது.

இந்த அறிக்கை சக்கரவர்த்திக்கு எழுதப்பட்ட ஒரு கடித வடிவில் இருந்தது. தனது சர்வாதிகாரத்தை அவர் திணிப்பதற்காக அவருக்கு கண்டனம் தெரிவித்தபின் அது கூறுகிறதாவது :

"மிகுந்த முன்னேற்றமடைந்த ஒரு செம்ஸ்டோவ்ஸ் (ரஷ்யாவில் ஒரு ஜில்லாவை பரிபா-க்கத் தெரிந்தெடுக்கப்படும் சபை) எதிர்பார்ப்பது சக்கரவர்த்திக்கும் மக்களுக்கும் இடையேயான ஒற்றுமை, பேச்சு சுதந்திரம், நிர்வாகிகளின் நியாயமற்ற தன்னிச்சையான போக்கின் மீதான ஒரு சட்டம் ஆகியவையாகும். இவைகளுக்காகவே நீங்கள் அரசவை உறுப்பினர்கள் மற்றும் அதிகார வர்க்கத்தின் பிரதிநிதித்துவத்தால் பயமுறுத்தப்பட்டும் ஏமாற்றப்பட்டும் இருக்கிறீர்கள். சர்வல்லமையையும் பேராசையுடன் பாதுகாக்கவே அதிகார வர்க்கம் உங்கள் மூலமாக இப்படி செய்கிறது என்பதை சமுதாயம் பூரணமாய் புரிந்துகொள்ளும். அதிகார வர்க்கமானது மந்திரிகளின் ஆலோசனைக்குழு முதல் ஆரம்பித்து கீழ்மட்ட கிராம போலீஸ்காரர் வரை, சமுதாய அல்லது தனிப்பட்டவரின் எந்த ஒரு வளர்ச்சியையும் வெறுக்கிறார்கள். விழாக்கால உடையுடன் வந்து வாழ்த்துக்கள் கூறுவதையும், பிரஜைகளின் பிரதிநிதிகளுடன் தடையில்லாத பரிமாற்றத்தை பேரரசர் வைத்துக்கொள்வதையும் இவர்கள் தீவிரமாய் தடை செய்கின்றனர்.

"நாட்டின் மிக அத்தியாவசியமான தேவைகளை, மிகுந்த நேர்மையான முறையிலும் கூட, அரியணை முன் பேசத்துணிந்தால் அது ஏறக்குறைய, மொத்தத்தில் நிராகரிப்பையே சந்திக்கநேரிடும் என்பதை உங்கள் பேச்சு நிரூபிக்கிறது. சமுதாயம் உங்களிடமிருந்து நினைவு கூறலையும், மக்களிடமிருந்து சக்கரவர்த்திக்கு இருக்கும் முழுமையான பேதத்தினை குறித்த எண்ணத்தை கொடுப்பதை

மட்டுமே கேட்கமுடிகிறது. நீங்களே உங்கள் சொந்த பெயர் பிரஸ்தாபத்தை கெடுத்துக் கொண்டீர்கள். மேலும், முன்னேறுவதற்காக சமாதானத்தோடு போராடும் சமுதாயத்தின் எல்லா பகுதிகளையும் அந்நியராக்கி விட்டீர்கள். சில தனிப்பட்டவர்கள் மட்டுமே உங்கள் வார்த்தைகளை கொண்டாடுகின்றனர். ஆனால், அவர்களது இயலாமையை விரைவில் நீங்கள் புரிந்துகொள்வீர்கள்.

“சமுதாயத்தின் மற்றொரு பகுதியில் உங்களது பேச்சு காயப்பட்ட உணர்வுக்கும் மனசோர்வுக்கும் காரணமாகிவிட்டது. சுதந்திரத்துக்காக சமாதானத்துடன் ஆனால் விடாப்பிடியாய் மற்றும் நிதானத்துடன் தொடருவதற்கு முன், எப்படியாகிலும் நல்லதொரு சமுதாய எழுச்சி இதை சீக்கிரமே மேற்கொள்ளும். மற்ற பகுதியில் தற்கால விரும்பத்தகாத நிலையிலான காரணங்களுக்காக எக்காரணத்தைக் கொண்டும் போராடியே தீரவேண்டிய தயார் நிலைக்கு உங்கள் பேச்சு தூண்டிவிடும். இந்த போராட்டத்தை தொடங்கும் முதல் ஆளாய் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். வருடக்கணக்கில் இது தொடரும்.”

இவ்வண்ணமாய் கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் எல்லா தேசங்களும், கவனமின்றி இந்த நீண்டகால விரும்பத்தக்க இருளில் தடுமாறுகிறது. சுதந்திரத்தை மேட்டிமையாய் பெருமை பேசும் இந்த மரியாதைக்குரிய தேசமும் கூட, மற்ற தேசங்களைக் காட்டிலும் அநேக வகையில் மிக அதிகமாய் அனுகூலங்களை பெற்றிருந்தாலும், அதுவும் இருளில் தடுமாறுகிறது; அதுவும்கூட அநேக எச்சரிப்புகளை பெற்றிருக்கிறது. உயிர்தியாகம் செய்த ஜனாதிபதி ஆபிரகாம் -ங்கள், இ-னாய்சில் இருக்கும் தனது நண்பருக்கு தான் சுட்டு வீழ்த்தப்படுவதற்கு சற்றுமுன் ஏறக்குறைய தீர்க்கதரிசனத்தைப் போல் எழுதியிருப்பதை கவனிக்கவும், அவர் எழுதியதாவது:

“ஆம், இந்தக் கொடுமைனான போர் அதன் முடிவை நெருங்குவதற்காக நம்மை நாமே வாழ்த்திக் கொள்வோமாக. அது அளவில்லாத பொருளையும், ரத்தத்தையும் அதற்கு விலையாக கொண்டிருக்கிறது. இந்த அமெரிக்கதேசம் வாழ்வதற்கு விலையேறப்பெற்ற தங்கள் உயர்ந்த ரத்தத்தை அமெரிக்க

வா-பர்கள் இலவசமாய் இத்தேசத்தின் ப-பீடத்தில் அளித்துள்ளனர். குடியரசுக்கு இது ஒரு சோதனையான நேரம். ஆனால் என்னை நடுங்கவைக்கும், எனது தேசத்தின் பாதுகாப்புக்காக என்னை பயப்பட வைக்கும் ஒரு நெருக்கடி வெகு அருகில் எதிர் கொண்டுவருவதை நான் பார்க்கிறேன். போரின் விளைவாக, சங்கங்கள் அரியணையில் ஏற்றப்பட்டுவிட்டன. மேல் மட்டத்தின் ஊழல் சகாப்தம் தொடரும், சிலருடைய கைகளில் போய் எல்லா செல்வமும் சேரும் மட்டும் நாட்டின் பொருளாதார வ-மை ஜனங்களுடைய தவறான கருத்துக்களின் மீது கிரியை செய்வதன் மூலம் தன்னுடைய ஆளுகையை நீட்டிப்பதற்கு விடாமுயற்சி செய்யும். அதோடு குடியரசு என்பது அழிந்துவிடும். யுத்த காலத்தின் நடுவிலும் கூட நாட்டின் பாதுகாப்பை குறித்து நான் அடையாத மனவிசாரத்தை இந்த கணத்தில் உணர்கிறேன்.”

மறுபடியும் 1896ம் ஆண்டில் பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக விஷயங்களுக்காக பேரவையின் பிரதிநிதி ஹேச் ஆஃ மிசோரி கூறியதாக அச்சு ஏறிய ஒரு அறிக்கை கூறுவதாவது:

“நான் சொல்வதை குறித்துக்கொள்ளுங்கள்! ஒருவேளை காரணமும் பலனும் என்ற இணக்கமில்லாத சட்டமானது சர்வவல்லவருடைய புத்தகத்தி-ருந்து நீக்கப்படாவிட்டால், ஒரு நிறுத்தம் விரைவிலேயே கொண்டுவரப்படாவிட்டால், அமெரிக்க அரசுநிலை எல்லா நவீன மேம்பாடுகளுடன் கூடிய ஒரு பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் பயங்கரத்தை நீங்கள் எதிர்பார்க்கலாம். அதுவும், அடுத்த பத்தாண்டுக்கு உள்ளாகவே. நான் மட்டும் தனியாக இல்லை, ஆஸ்டர் என்ற கணவான், சில காலத்துக்கு முன் இங்கிலாந்து சென்றவர், தனக்கென்று ஒரு இடத்தை அந்த தீவில் வாங்கிக்கொண்டு, பிரிட்டிஷ் பிரைஜ ஆகிவிட்டார். என்னைப் போலவே அவரும் வரப்போகிற காரியத்தை மிக சாதாரணமாய் பார்த்தார். அடைபட்டுப் போவதற்கு முன்னதாகவே சரியான நேரத்தில், சற்று காலம் கழித்து இருக்கப் போகிற நெரிச்சலுக்கு முன்பாகவே அவர் நழுவிவிட்டார். சிறிது காலத்திற்கு முன் நடந்தவைகளைப் போலவே தொடர்ந்து காரியங்கள் நடக்குமேயாகில் நீங்களும் நானும் பார்த்தது போலவே, வெகு விரைவில் அவரைப் போன்ற வகுப்பார் பெரும் கூட்டமாக வெளியே செல்லும் எல்லா படகுகளையும் விரைந்து பிடித்து, வழி உண்டாக்கிக்

கொண்டு, கூட்டத்தை விட்டு ஓடுவார்கள் என்று அவர் மிக நன்றாய் அறிந்திருந்தார்.”

மேதகு எச்.ஆர்.ஹெர்பட், அமெரிக்க நாட்டு கப்பற்படையின் செயலாளர், கிளைவ்லேன்ட்-ஓவில் ஏப்ரல் 30, 1896ல் கீழ்கண்ட வார்த்தைகளை மிகவும் நிதனமாய் வர்த்தகர்களுடன் பேசினார்:

“மனித முன்னேற்றத்தின் சாதாரணமான வழிகள் எல்லாவற்றை காட்டிலும் பிரத்தியேகமான இடத்தை ஆக்கிரமிக்கக்கூடிய அச்சுறுத்தலான மிகப்பிரமாண்டமானதொரு வியாபார யுகத்துக்குள் நாம் நுழைந்து கொண்டிருக்கிறோம். எதிர்கால நம்பிக்கை உள்ளவர்கள், இது மனித வாழ்வின் மேம்பாட்டுக்கான ஒரு நிலை என்றும், ஆகவேதான் பெரிய நிறுவனங்கள் பொருட்களை ம-வாக்குவதும், போக்குவரத்தை ம-வாக்குவதும் நடப்பிக்கின்றன என்று உங்களுக்கு கூறுவர். உங்களுக்குத் தேவையான யாவையும் வாங்கக் கூடிய பிரம்மாண்டமான அங்காடியில் எல்லாம் ம-வு விலையில் எல்லா இடத்திலும் கிடைக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான முதலீட்டை உடைய பெரிய தொழிற்சாலைகள், அதேவிதமான சிறிய வியாபாரங்களால் சந்தையில் முன்பு இடம் பிடித்திருந்த ஸ்தானத்தை மிகவேகமாக பிடிக்கின்றன.

“குடிமக்களின் இயல்பான சுதந்திரத்தை பயங்கரமாய் குறைக்கும் இந்த ஏகாதிபதிகளை தடுப்பதற்கான எந்த ஒரு திட்டமும், அதோடு வெகுசிலரால் மிகப்பெரிய அளவில் சொத்துக்கள் முடக்கப்படுவதை தடுக்கவும், அநேகருடைய சந்தர்ப்பங்கள் குறுகிப்போவதும் அதிருப்தியானது பெருகிக்கொண்டே வருவதையும் தடுக்கவும், மனித புத்தி சாதாரணம் எந்த திட்டத்தையும் வகுப்பதற்கு இயலாததாகிப் போனதாய் தெரிகிறது. ஆகையால் கடந்த காலத்தைவிட எதிர்காலத்தில் உழைப்பு மற்றும் முதலீட்டுக்கும் இடையேயான பிரச்சனை மிகப்பெரியதாக இருக்கும்.

“சிந்தனையாளர்கள் ஏற்கனவே முன்னறிவித்தது என்னவெனில், உழைப்புக்கும் முதலீட்டுக்கும் இடையிலான

கடும்பகையின் விளைவால் வரும் பிரச்சனையானது நம்முடைய ஜனநாயக அரசுக்கு ஒரு மரணஅடியாக இருக்கும். குழப்பமானது முதல் அராஜகம் மற்றும் ரத்தம் சிந்துதல் துவங்கி பின் மன்னர் ஆட்சியில் யாராவது தீரமிக்க தலைவர், இராணுவ பலத்தால் இந்த ஒழுங்கற்ற பெரும் குழப்பத்தை ஒரு நிலைக்கு கொண்டுவரமுடியும்.

“சில நேரங்களில் சோஷல்-சமே தற்சமயத்து சூழ்நிலையின் பொருத்தமான முடிவாக இருக்கும் என்பதை நாம் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம். இந்த முறையிலான முதலாவது சோதனை பட்டணங்களில் செய்யப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. முதலாளிகள் தங்கள் அதிகாரத்தில் வரைமுறையற்ற எண்ணத்துடனும், தொழிலாளி முன்னேற்றத்துக்கான மிக குறைந்த சந்தர்ப்பங்களுடனும், ஒருவரை ஒருவர்திருப்திபடுத்த வாக்குச்சீட்டை தவிர வேறு ஒன்றுமில்லாமல் முனிசிபல் அரசை கட்டுப்படுத்த ஒரு வகுப்பினருக்கு மற்ற வகுப்பினர் எதிராக இருக்கின்றனர். இது எதிர்காலத்தின் அபாயங்களுள் ஒன்று..... ஒரு காலத்தில் அமெரிக்க விவசாயிகள் என்றுமே அசைக்கப்படாத அரணாக நிற்பார்கள் என்று கருதப்பட்டது. ஆனால் நமது பெரும்பாலான விவசாயிகளின் மனதில் மாற்றங்கள் உருவாகிவிட்டன.”

கிறிஸ்தவ தேசங்களின் மத அதிகாரங்களும் கூட மேலும் மேலும் போதனை மீது போதனைகளை பெற்றன. அவ்வப்போதான சீர்திருத்தவாதிகளாலும், தேவன் முன்னிருந்த தம்முடைய ஜனங்களுடன் கொண்ட தெய்வீக தொடர்பினாலும் அவர்கள் எச்சரிக்கப்பட்டனர். ஆகிலும், வெகுசிலரே சுவற்றின் மீதிருந்த கையெழுத்தை வாசிக்க முடிந்தது. மேலும், இந்த பிரசித்தி பெற்ற நிகழ்வுகளை மேற்கொள்ளவோ அல்லது தாங்கிக்கொள்ளவோ அவர்கள் சக்தியற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். போதகர் டி.டி. விட்டால்மேக் என்பவர் இதை ஓரளவிற்கு புரிந்தவராக காணப்பட்டார். ஒரு சமயம் தனது உரையில் இவர் கூறியதாவது:

“இயேசு கிறிஸ்துவின் சபை எழுந்து, நாங்கள் தேவனுக்கு மட்டுமல்ல ஜனங்களுக்கும் நண்பன் என்று கூறி, அன்றாட உணவுக்கே போராடுகிற மாபெரும் கூட்டத்துக்கு இரக்கத்தை, காட்டி

அதை நிரூபிக்காவிட்டால், இப்போதிருக்கும் அமைப்பில் சபையானது, காலாவதியாகிப்போனதொரு நிறுவனமாக மாறிப்போகும். அதன் பிறகு கிறிஸ்து மறுபடியும் கடற்கரைக்கு சென்று மனுஷரை அப்போஸ்தலத்துவ ஊழியத்துக்கு வரும்படி, சாதாரண, உண்மையுள்ள மீனவரை அழைக்கவேண்டும். தங்களுடைய வாழ்விற்கான தேவையை பெறும் மாபெரும் போராட்டத்தில் எல்லா வகுப்பு ஜனங்களும் சமஉரிமை பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நேரம் வந்துவிட்டது.”

இருப்பினும், வெகுசிலரே முன்னின்று நடத்தக் கூடிய திறமையும், செல்வாக்கும் பெற்றிருந்தும் கூட, மிகுந்த திடநம்பிக்கையுடன் இவர் விவரித்திருப்பதை ஆபத்தான நேரத்தில் செல்வாக்குடைய கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் கடமையென கருதி அதை பின்பற்றுவதில் எந்த அவசரமும் காட்டுவதாக தெரியவில்லை.

எச்சரிப்புகள் முன் செல்ல, கடமை மற்றும் சலுகையின் குற்ற உணர்வு அநேகருடைய மனதை கட்டிப்போட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஐயோ! இவைகளினால் எதுவும் பயனில்லை. அவைகள் கவனிக்கப்படாமல் போகின்றன. சபைகளிடத்தில் மாபெரும் அதிகாரம் முன்பு இருந்தது. இன்னும் கூட ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் கிறிஸ்துவின் பெயராலும், அவரது சாட்சித்தின் பெயராலும், இது சுயநலத்துடன் உபயோகிக்கப்பட்டும், தவறாக பயன்படுத்தப்பட்டும் வந்தது. இன்னும் செய்யப்பட்டும் வருகிறது. “ஒருவரை ஒருவர் கணப்படுத்திக் கொள்ளுதல்,” “ஜெப ஆலயங்களில் பிரதான ஆசனங்கள், ரபி என்றும் போதகரே என்றும்,” டாக்டர் என்றும் ரெவரென்ட் என்றும் அழைக்கப்படுவதில் ஒவ்வொருவரும் தன்னுடைய ஸ்தானத்தி-ருந்து (அல்லது சபை பிரிவி-ருந்து) (யோவா5:44; மத் 23:6-12; ஏசா56:11) லாபம் காண்கின்றனர். அதோடு “மனிதனுக்கு பயப்படும் பயம் கண்ணியை வருவிக்கும்.” இது சில தேவ ஊழியரைக் கூட உத்தமமாய் நடப்பதற்கு தடை செய்யும் மந்தையின் பொன்னாலான உரோமத்தை (பணம்) சம்பாதித்துக் கொள்வதைத் தவிர மேய்ப்பரில் அநேகருக்கு கர்த்தருடைய மந்தையின் மேல் எந்தவித அக்கறையும் இல்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

அநேக கற்றுத்தேறிய, தெளிந்த மற்றும் பக்தியுடைய கனவான்கள் அநேகர் பெயரளவிலான பல்வேறு சபைப் பிரிவுகளில் இருக்கும் மதகுருமார்களுடன் சேர்ந்து விட்டிருக்கின்றனர் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்புக்கொள்கிறோம். இந்த யுகம் முழுவதும் தொடர்ந்து கோதுமை மற்றும் களைகளுமாக இவர்கள் கலந்துவிட்டிருக்கிறார்கள். (மத் 13:30) இந்த களை வகுப்பைச் சேர்ந்த அநேகர் பிரசங்க மேடைகளிலும், மேன்மையான ஆசனங்களிலும் இடத்தை பிடித்திருக்கிறார்கள். பிரசங்க மேடையை விரும்பும் திறமைமிக்க வா-பருக்கு பெருமை மற்றும் வீணான மகிமை கொடுக்கப்படுகிறது. வேறு எந்த உத்தியோகத்தைக் காட்டிலும் கிறிஸ்தவ ஊழியமே புகழுக்கும், அதிலும் கூடுமானால் செல்வ செழிப்புக்கும் செல்லக்கூடிய மிகவேகமான மற்றும் சுலபமான வழியை அளிக்கிறது. சட்டம் சம்மந்தப்பட்ட உத்தியோகத்துக்கு வாழ்நாள் முழுவதிலும் புத்திகூர்மையான சக்தியும், வியாபார முயற்சியும் தேவைப்படும். மருத்துவ தொழி-லும் இதே விதமான காரியங்களை கூறலாம். இந்த தொழில்களின் மூலம் மனிதன் மேன்மையும், செல்வமும் பெரும் அளவிற்கு உயர்ந்தது. அவர்களது பேச்சு சாதூர்யமும், அறிவுத் திறமையும் மட்டும் அல்ல, இடைவிடாமல் விடாப்பிடியாய் புத்திகூர்மையை பயன்படுத்தி கடின உழைப்பால் முயன்றதினாலேயே உண்மையாகவே மேன்மையை பெற்றிருக்கின்றனர். வேறுவிதத்தில் பார்த்தால், மதகுரு தொழி-ல், ஒரு பண்பட்ட, மனோகரமான நடத்தை, வேதத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட ஏதோ ஒரு கருத்தைக் குறித்து வாரத்தில் இருமுறை பொதுக்கூட்டத்தில் பேசக்கூடிய சுமாரான ஆற்றல், இவைகளோடு கூட சுமாரான கல்வியும், நல்ல நெறியுள்ள குணநலமும், கொண்ட எந்த ஒரு வா-பரும் இந்த தொழி-ல் இறங்கினால் அவருக்கு சமூகத்தின் மரியாதையும், கனமும், நல்ல சம்பளமும், அமைதியும் இடையூறு அற்ற சுலபமானதொரு வாழ்வும் நிச்சயம் உறுதி செய்யப்படும்.

ஒருவேளை இதைவிட சிறப்பான தாலந்தை அவர் பெற்றிருந்தால், சொல்வண்மையை மெச்சும் மக்கள், இதை விரைவில் இனம் கண்டுகொண்டு, காலம் தாழ்த்தாமல் ஆதாயம் மிகுந்ததொரு பொறுப்புக்கு அவரை அழைத்துவிடுவர்; அவர் அதை

உணர்வதற்கு முன்னே அவர் மனிதரிடையே பிரபலமாகிவிடுகிறார். அப்போது தனது தெய்வபக்தி, விசுவாசம், பணிவு மற்றும் தெய்வீகத்தன்மை தான், தனது அறிவுத்திறன் மற்றும் நாவன்மையின் முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுத்ததா என்று நின்று நிதானிப்பதற்கு கூட முடியாது. ஒருவேளை பின்னால் கூறியது தான் காரணமாய் இருப்பின் சாதாரண ஏழைகள் நுழைய முடியாது. பெரும்பாலும் களைகள் நிறைந்த செழுமையான சபைகளில், அவர் பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டார். இவ்விதமான சூழ்நிலைகளின் தாக்கத்தை தனது தூய்மையான தேவபக்தியினால் எதிர்த்து நின்றாலும், தனது கண்ணியமான நடத்தையின் நன்மைக்காக தனது பேச்சை கேட்பவர்களது பாரபட்சத்துக்கும், மனவிருப்பங்களுக்கும் எதிராக ஓடும்படி இவர் கடமைப்பட்டவராகிறார். அப்போது கூடிய விரைவிலேயே விரும்பப்படாத ஒருவராகவும், தன் பிரபலத்தை இழந்தவராகவும் ஆகிவிடுவார். வேதத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் “கூ-க்காக வேலை செய்யும் மேய்ப்பன்” போன்ற ஒரு பெரும் கூட்டத்தினை இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையானது பிரசங்க மேடைக்கு அழைத்து வந்துவிடுகிறது. ஏசா 56:11; எசே 34:2-16; யோவா 10:11-14

கிறிஸ்துவின் பெயரால் சுவிஷேச ஊழியத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்களது பொறுப்பு மிகப்பெரியதாய் இருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் ஆவியை விளக்கிச் சொல்பவர்களாகவும், அவரது சத்தியத்தை போதிக்கிறவர்களாகவும், கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதிகளாக மக்களின் முன்பு மிகமுக்கியமானவர்களாக அவர்கள் இருக்கின்றனர். அதோடு, ஒரு குறிப்பிட்ட கூட்டத்தினராய் சத்தியத்தின் அறிவுக்குள் வருகின்ற மற்ற மனுஷரின் மீது இவர்களுக்கு அனுகூலங்கள் இருந்திருக்கிறது. அதை தாராளமாய் அறிவிக்கவும் செய்கிறார்கள். இந்த காரணத்தினாலேயே, உபத்திரவத்தின் பளுவி-ருந்து இவர்கள் விடுவிக்கப்படுகிறார்கள். அன்றாட வாழ்விற்கான சம்பாத்தியமானது பொறுப்பெடுக்கப்படுகிறது. அதோடு அவர்களது தற்கா-க தேவைகள் சந்திக்கப்படுகிறது. மிகுந்த சாவகாசமான நேரங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு, விசேஷ கல்வி மற்றும் கணக்கற்ற உதவிகளை சங்கங்கள் மற்றும் பிறவற்றி-ருந்து கொடுக்கப்படுகின்றன.

இங்கே, ஒரு பக்கத்தில் சத்தியத்திற்காகவும் நீதிக்காகவும்

அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சுய தியாகம், பக்தி வைராக்கியம் ஆகியவற்றிற்கு மிகப்பெரிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது. அதோடு, அடுத்த பக்கத்தில், வெறும் சோம்பலுடன் கூடிய இளைப்பாறுதல் அல்லது புகழுக்கான, பணத்துக்கான அல்லது அதிகாரத்துக்கான தூண்டுதல்கள் இருக்கிறது. ஐயோ! குருமார்களில் பெரும்பான்மையோர் தங்களது பதவியில் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்தை உபயோகித்துக்கொள்வதற்கு பதிலாக, இச்சைக்குரிய தூண்டுதல்களுக்கு சரணடைந்துவிட்டது மிகத்தெளிவாகத் தெரிகிறது. இதன் பலனாக “குருடர்களுக்கு வழிகாட்டும் குருட்டுத்தலைவர்களாகவும்,” அவர்களும் அவர்களது மந்தைகளும் நாத்திகவாதம் என்னும் படுகுழியில் வேகமாய் இடறிவிழுகிறவர்களாய் இருக்கிறார்கள். (அவைகள் பிரபலமானதாய் இல்லாதபடியினால்) சத்தியத்தை அவர்கள் மறைத்து (மிகவும் பிரபலமாய் இருக்கிறபடியினால்) தவறுகளில் விருத்தியடைந்து, (இவ்விதமாய் செய்வதற்கு கூ-க்கு அமர்த்தப்பட்டபடியினால்) இதையே போதனைகளாய் மக்களுக்கு கற்றுக்கொடுத்தனர். தெய்வீக உந்துத-னால் அப்போஸ்தலர் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளினால் எழுதப்பட்ட வார்த்தைகளினால், “நலமானதை பிடித்து கொள்ளுங்கள்” என்று அவர்களை வழிநடத்துவதற்கு பதிலாக, “எங்களது அதிகாரத்தினால் நாங்கள் உங்களுக்கு சொல்கிற காரியங்களை விசுவாசியுங்கள்” என்று ஜனங்களுக்கு சில சமயங்களில் கூறுகிறார்கள். பல நூற்றாண்டுகளாய் ரோமசபையின் குருமார்கள் தேவவார்த்தையை புரியாத பாஷைக்குள் புதைத்து வைத்திருந்தனர். ஜனங்கள் தேவவசனங்களை ஆராய்வார்களேயாகில், அவளது போ-தோற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டுவிடும் என்ற பயத்தினால், வேதத்தை புழக்கத்தி-ருக்கும் பாஷைகளுக்கு மொழிபெயர்ப்பு செய்வதை அனுமதிக்காமல் இருந்தார்கள். காலப்போக்கில், அவளிடமிருந்து வெகுசில தெய்வீக சீர்திருத்தவாதிகள் எழும்பி, அசட்டைப்பண்ணப்பட்டிருந்த வேதத்தை மீட்டு ஜனங்கள் முன் அதைக் கொண்டு வந்தார்கள். ரோம சபையின் தீய நடைமுறை பழக்கங்களுக்கும் துர்போதனைகளுக்கும் எதிராக ஒரு மாபெரும் புராட்டஸ்டன்ட் இயக்கம் இதன் விளைவாக வந்தது.

ஆனால், சிறிது காலத்துக்குப்பின் புராட்டஸ்டன்டிஸமும் கூட கறைபட்டுப்போனது. மேலும் அவருடைய குருமார்கள் விசுவாச கொள்கைகளை வகுக்க ஆரம்பித்து, கருத்தாழமிக்க வேதபோதனைகளைப் போல அவைகளையே கண்ணோக்கும்படி ஜனங்களுக்கு கற்பிக்க ஆரம்பித்துவிட்டனர். அவர்களாக சிந்திப்பதற்கு கற்றுக்கொள்வதற்கு முன், பாலகராக இருக்கும்போதே அவர்கள் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கப்பட்டு, வசீகரமாய் கவரப்பட்டனர். அதன்பிறகு பெரியவராய் அவர்கள் வளருகின்றபோது, அவர்களை இவர்கள் தாலாட்டி உறங்கச்செய்து, மதபோதனைகளை குறித்து எழும் எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் இவர்களது வழிகாட்டுத-னை பின்பற்றி, தங்களுக்கு மட்டுமே, தெய்வீக சத்தியத்தை தொகுப்பதற்கு தேவையான கல்வியறிவு முதலானவைகள் இருக்கின்றதாக, சொல்-க்கொண்டு, அதன் காரணமாய், தேவனுடைய வார்த்தை மற்றும் இப்படிப்பட்ட எல்லா காரியங்களிலும் இவர்களையே அதிகாரம் பெற்றவர்களாய் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே மதவிஷயங்களில் அவர்களுடைய பாதுகாப்பான செயல்பாடு என்று எண்ணிக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்று போதித்திருந்தனர். இந்த அதிகாரத்தை குறித்து யாராவது கேள்வி கேட்க நினைத்தாலோ, அல்லது வித்தியாசமாய் கருதினாலோ, அப்படிப்பட்டவர்கள், எதிர்மாறான கருத்துடையவராகவும் பிரிவினைக்காரராகவும் கருதப்பட்டார்கள். அவர்களுக்குள் அதிக கல்வி கற்றவரும், பிரபலமானவர்களும் முறைமையான இறையியல் என்று அவர்களால் அழைக்கப்பட்டதை குறித்து அநேக புத்தக தொகுப்புகளை எழுதினர். இவையாவும் யூதர்களிடையேயான தல்முட் ஐ (யூத சட்ட பூராணம்) போன்றவை, இவை பெரும் அளவிற்கு தேவவார்த்தையை வெறுமையாக்கும் விதத்தில் திட்டமிடப்பட்டு, மனிதனுடைய சுயமான போதனைகளை கற்றுக்கொடுப்பதாக இருக்கிறது. (மத் 15:6; ஏசா 29:13) மேலும், இளைஞர்களை கிறிஸ்தவ ஊழியத்துக்கு பயிற்சி அளிக்கும் பொருட்டு, கல்வி பெற்ற, முக்கியஸ்தர்களில் சிலர், இறையியல் கலாசாலைகளில் மதிப்பிற்குரிய மற்றும் லாபகரமுள்ள பொறுப்புகளை ஏற்றுக் கொண்டனர். இது மனித பாரம்பரியங்களை குறித்த எந்த அக்கறையும் இன்றி, பரிசுத்த வேதாகமத்தைக் குறித்த

கட்டுப்பாடுகள் இல்லாத சிந்தனையும், உண்மையான பக்தியுள்ள ஆராய்ச்சியையும் தடைசெய்கிறது. இந்த விதத்தில் குருமார்களுடைய தலைமுறைக்குப் பின் தலைமுறையானது பரம்பரியமான பிழைகள் நிறைந்த மாறுபாடான பாதையில் பலவந்தமாய் சென்று கொண்டிருக்கின்றது. மேலும் வெகுசில சந்தர்ப்பங்களிலேயே யாரோ ஒருவர் பிழைகளை கண்டுபிடித்து, சத்தியத்திற்கென்று உத்தமமாய் இருக்கும் அளவிற்கான விழிப்பை பெற்று, சீர்திருத்தத்திற்காக கூக்குரல் இடுகிறார். பிரபலமானதொரு ஓட்டத்தில், அதுவும் விசேஷமாய் மாமனிதர் வழிநடத்துகிற பாதையில் மிதந்து செல்வது என்பது மிகவும் எளிதாகப் போய்விட்டது.

இவ்வண்ணமாக மதகுருக்கள் என்ற வகுப்பினரின் மேன்மையான அனுசூலங்களும் மற்றும் அதிகாரமும் தவறான முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களது அந்தஸ்து வரிசையில் (இன்னமும் கூட) உண்மையும் பக்தியும் நிறைந்த ஆத்தமாக்கள் சிலர் இருந்தனர். அவர்கள் தாங்கள் தவறான முறைமைகளை கடைப்பிடித்து தேவஊழியம் செய்து கொண்டிருப்பதையும், அப்படிப்பட்ட தவறுகளினிமித்தம் பெருமளவிற்கு தாங்களும் குருடாக்கப்பட்டிருப்பதையும் மெய்யாகவே சிந்தித்திருக்கின்றனர்.

இந்த பிரதிப-ப்புக்கள் பல குருமார்களுக்கு விசேஷமாய் பெருமையும், சுயலாபம் தேடுபவருக்கு சந்தேகமின்றி குற்றமாய் தோன்றும். ஆனால், மனித சம்பிரதாயங்களுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டு அவரது வார்த்தையி-ருந்து பிரகாசிப்பிக்கின்ற, தேவனுடைய வெளிச்சத்தில் நடப்பதென்ற ஒரு முழுமையான தீர்மானத்துடன் சத்தியத்தை அறிந்துகொண்டால், அதனிடத்தில் தங்களுடைய தாழ்மையானதொரு பாவ அறிக்கையின் மூலம் ஆசீர்வதிக்கப்படக்கூடிய நிலையை அடைய முடியும். இவ்விதமாய் அறுவடை காலத்தின் போது இந்த கூட்டத்தினை சேர்ந்த வெகுசில மதகுருமார்களுக்கு, தங்கள் மீது அறுவடை சத்தியத்தின் விடியல் விழுந்த போது, அவர்கள் தவறுகளை கைவிட்டு, சத்தியத்தை பின் தொடர்ந்து அதற்காக சேவை செய்திருக்கின்றனர் என்று நாம் அறியவந்தோம் என்பதை சொல்வதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி

அடைகிறோம். ஆனால், பெரும்பாலான மதகுருக்களுக்கு ஐயோ! இவர்கள் எளிமையான வகுப்பாரை சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. மேலும் நமது ஆண்டவரின் வார்த்தையில் இருந்த அழுத்தத்தை உணர மறுபடியும் நாம் கடமைப்பட்டவர்களாய் இருக்கிறோம். “ஐசுவரியவான் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது எவ்வளவு அரிதாயிருக்கிறது!” அந்த ஐசுவரியம் என்பது கௌரவம், புகழ், கல்வி, பணம் அல்லது சௌகரியமான சூழ்நிலை என்று எதுவாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம்.

ஆகையால் கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் குருமார்கள், ஒரு வகுப்பாராய் இந்த அறுவடை காலத்துக்கு உரியதான சத்தியங்களில் குருடாய் இருப்பதை குறித்து சாதாரண மக்கள் ஆச்சரியப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனெனில், நிஜமான யூத யுகத்தின் முடிவில் நல்ல அங்கீகாரம் பெற்ற வேதபாரகரும் தலைவர்களும் கூட அக்காலத்திற்கே உரியதான அறுவடையின் சத்தியங்களுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பவர்களாகவும், குருடராகவும் இருந்தார்கள். தங்களது தாலந்துகளையும், சந்தர்ப்பங்களையும் துர்பிரயோகம் செய்வதற்கான பிரதி உபகாரமாகவே உண்மையில் இவர்களது குருட்டாட்டம் இருந்தது. எனவே, அவர்களிடமிருந்து வெளிச்சத்தையும், சத்தியத்தையும் எதிர்பார்க்கமுடியாது. “அதிகாரிகளிலாவது பரிசேயரிலாவது யாதாமொருவர் அவனை விசுவாசித்ததுண்டா?” என்ற கேள்வியினை யூதயுகத்தின் முடிவில் மதத்தலைவர்கள் ஜனங்களின் முன் குறிப்பாக வைத்தனர். (யோவா 7:48) மேலும், இப்படிப்பட்ட அவர்களது ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொண்டும், அவர்களது வழிகாட்டுதலுக்கு கண்மூடித்தனமாய் பணிந்து போயும், சிலர் தங்களது சிலாக்கியங்களை தவறவிட்டனர். அதோடு புதிய யுகத்தின் ஆசீர்வாதங்களுக்குள் பிரவேசிக்கவும் தவறிவிட்டனர். ஆகவே சுவிசேஷ யுகத்தின் இந்த கடைசி காலத்தில் இருக்கும் ஒரு வகுப்பாருக்கும் இது போலவே இருக்கும். குருமார்களின் வழிகாட்டுதலை கண்மூடித்தனமாய் கடைப்பிடிக்கின்றவர்கள் அவர்களோடு கூடவே நாஸ்த்திக படுகுழிக்குள் விழுவார்கள். தேவனோடு உண்மையுடன் நடந்து, அவரது ஆவியில் பங்கெடுத்துக் கொண்டு, அவரது விலையேறப்பெற்ற வார்த்தையின் எல்லா

சாட்சிகளின் மீதும் தாழ்மையுடன் சார்ந்து இருப்பவர்கள் மட்டுமே, சத்தியத்துடன் நீண்டகாலமாய் கலந்து விட்டிருக்கிறதான தவறுகளின் ‘அடித்தாள்களை’ கூர்ந்து கவனித்து, களைய முடியும்; அத்தோடு திரளான மக்கள் பரிமாண வளர்ச்சி, மிக உயர்வான விமர்சனங்கள், இறைஞானம், கிறிஸ்தவ விஞ்ஞானம், ஆவியுலக தத்துவம், அல்லது வேறு கோட்பாடுகள் போன்ற பல்வேறு வழிகளில் மேன்மையான கல்வாரியின் தியாகத்தின் புண்ணியத்தையும் அவசியத்தையும் மறுத-க்கின்ற நம்பிக்கை துரோகத்தை நோக்கி செயல் பட்டுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், இவர்களால் தைரியத்துடனும், சுவிசேஷத்தின் விசுவாசத்தில் நிலைத்து நிற்கவும், தேவனுக்காக இருதயத்தில் உண்மையான பற்றுதலை பெற்றிருக்கவும் முடியும். ஆனால், இந்த “தீங்கு நாட்களில்” நிலைத்து நிற்பவர்கள் (எபே 6:13) இப்படி செய்வதினால், தங்களுடைய கிறிஸ்தவ குணாதிசயத்தின் உறுதியை நிரூபிப்பர். இவர்களுக்கெதிரான பிரவாகம் அவ்வளவு கடுமையானதாய் இருக்கும். ஆகையால், தேவனுக்கும், வைராக்கியத்துக்கும், தைரியத்துக்கும் மற்றும் சகிப்புத்தன்மைக்கும் நேரான மெய்யான கிறிஸ்தவ பக்தி, விசுவாசம் மட்டுமே கடைசி வரைக்கும் நிலைத்துநிற்க முடியும். இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை துரோகத்தினை எதிர்கொண்டு வரும் அலைகள் மற்றெல்லோரையும் நிச்சயமாய் இவர்களுக்கு முன்பாய் கொண்டுச் செல்லும். இப்படியாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது: “உன் இடது பக்கத்தில் ஆயிரம் பேரும், உன் வலது புறத்தில் பதினாயிரம் பேரும் விழுந்தாலும், அது உன்னை அணுகாது. ஏனென்றால், கர்த்தர் என் அடைக்கலம் என்றும் உன்னதமானவரை உனக்கு தாபரமாகக் கொண்டிருக்கிறாய் என்றும் சொல்-யிருக்கிறாய்.... உன்னதமானவரின் மறைவில் (அர்ப்பணிப்பும், அவரில் பங்கும், ஐக்கியமும்) இருக்கிறவன், சர்வ வல்லவருடைய நிழ-ல் தங்குவான்.... அவர் தமது சிறகுகளாலே உன்னை மூடுவார். அவர் செட்டைகளின் கீழே அடைக்கலம் புகுவாய். அவருடைய சத்தியம் உனக்கு பரிசையும் கேடகமுமாகும்.” சங் 91

போதகர்கள், ஆசிரியர்கள் மீதோ அல்லது ஆலோசனை கூட்டத்தார் மற்றும் விசுவாச கோட்பாடு மீதோ பொறுப்புளை சுமத்திவிட்டு தனிப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள் ஒதுங்க முடியாது. நாம்

நியாயம் தீர்க்கப்படுவது கர்த்தருடைய வார்த்தையினாலேயே அன்றி (யோ 12:48-50, வெளி 20:12) நமது சகமனுஷன், அவர் எந்த ஸ்தானத்தில் இருந்தாலும், அவரது கருத்தின்படியே அல்லது திருஷ்டாந்திரத்தாலேயே அல்ல. எனவே, “தினந்தோறும் வேதவாக்கியங்களை ஆராய்ந்து” தங்களுக்குப் போதித்த காரியங்கள் உண்மையானதா என்று பார்த்த பெரோயா பட்டணத்து விசுவாசிகளின் மாதிரியை யாவரும் பின்பற்ற வேண்டும். (அப் 17:11) நாம் ஏற்றுக்கொண்ட எல்லா காரியங்களையும் தனிப்பட்ட முறையில் நிரூபிப்பதும், நலமானதை பிடித்துக் கொள்வதும் கிறிஸ்தவராகிய நமது கடமையாய் இருக்கிறது. “வேதத்தையும் சாட்சி ஆகமத்தையும் கவனிக்க வேண்டும்; இந்த வார்த்தையின் படியே சொல்லாவிட்டால், அவர்களுக்கு விடியற்காலத்து வெளிச்சமில்லை.” ஏசா 8:20; அப் 17:11; 1 தெச 5:21)

இதே கொள்கையானது உலகத்துக்குரிய மற்றும் ஆவிக்குரிய காரியங்களில் உண்மையாக இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் பல்வேறு துறைகள் என்னும் கப்பல்கள் அழிவை நோக்கி மிதந்து சென்றுகொண்டிருக்கையில் மோதிச்சிதறும் அலைகள் எதிர்கொண்டு வருவதைக் காண்பவர்கள், பொதுவாக இப்படிப்பட்ட தொடர் சம்பவங்களை மாற்றி அமைக்க அவர்களால் கூடாமல் போகும். ஆனால் குறைந்தபட்சம் ஓரளவிற்காவது, தவிர்க்கமுடியாத பெரும் ஆபத்தின் காரணமாக தங்களது சொந்த நடத்தையை சரிபடுத்திக்கொள்ள தற்போதையை சந்தர்ப்பங்களை ஞானமாய் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். உயிர் தப்பிக்க உதவும் படகுகளையும், உயிரை பாதுகாக்கும் சாதனங்களையும் அவர்கள் தயார் செய்து கொள்ளலாம். அப்பொழுது தான் அராஜகம் என்னும் அலைமோதி அரசாங்கம் என்னும் கப்பல்கள் உடையும்போது, அலைகளுக்கு மேல் தங்கள் தலைகளை தூக்கிப்பிடித்து, உயர்வான இடத்தில் ஒரு இளைப்பாறுதலை கண்டுகொள்ளக்கூடும். வேறுவிதத்தில் சொல்வதானால், கோட்பாடுகளை குறித்து ஏதும் சொல்லாமல், இந்த நாட்களில் நியாயமாய், பெருந்தன்மையாய் மற்றும் இரக்கத்துடன் நமது சகமனிதனுடன் இருப்பதே, ஞானமுள்ள கொள்கை. ஏனெனில் கோபம் கொண்டுள்ள தேசங்களின் கடுமையான கோபாக்கினையி-ருந்து மகாபெரும் உபத்திரவம் திடீரென

வெளிவரும். அது மிகுந்த சாதகங்கள் நிறைந்த, உயர்குலத்து மற்றும் ஆளுகின்ற கூட்டத்தினருக்கு எதிராக விழிப்படைந்த ஜனத்தின் அதிருப்தி மற்றும் வெறுப்பி-ருந்து கிளம்பும். அதிருப்தியின் விஷயம் குறித்து தற்காலத்தில் சற்று விரிவாய் விவாதிக்கப்படுகிறது. தற்போது கோபாக்கினையின் புயல் வெடிப்பதற்கு முன், தங்களது கோட்பாடுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு தனிப்பட்ட மனிதனுக்கு இதுவே சமயம். தங்களுடைய வார்த்தையினால் மட்டுமின்றி, தங்களுடனான சகமனுஷரிடம் உள்ள எல்லா உறவுமுறைகளினாலும் அது வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும். நம்மைப்போல் பிறனை நேசிக்கக் கற்றுக்கொண்டு, அதன்படி கிரியை செய்யவேண்டும் என்ற கோட்பாட்டின் பொன்னான கற்பனைகளை அறிந்து அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய காலகட்டமாக இருக்கிறது. தற்போதைய காரியங்களின் செயல்களின் விளைவாக வரப்போகும் சமீப காலத்தின் சம்பவங்களைக் குறித்து அக்கறை அடைவதற்கு போதுமான ஞானமுடையவராய் மனுஷர் இருப்பாரேயாகில், இவைகளை கோட்பாடுகள் மூலமாக இல்லாவிடினும் கொள்கையின் மூலமாக அவர்கள் செய்யக்கூடும்.

கொடுமான குழப்பத்தின் மத்தியிலும், நீதி, பெருந்தன்மை மற்றும் இரக்கத்தை காண்பிக்கிறவர்களுக்கு எதிராக பாரபட்சங்கள் இருக்கும்; அதோடு கொடுமைகளை நடத்தி அதற்கு துணை போகிறவர்களுக்கு எதிராய் மிகக்கடுமையான கோபாக்கினையானது வரப்போகிற உபத்திரவத்தில் இருக்கும் என்று, யூகிப்பதும் நியாயமானதே. பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் பயங்கரத்தின் மத்தியிலும் கூட இவ்விதம் தான் இருந்தது; எனவே மறுபடியும் அதேவிதத்தில் தான் இருக்கும். இதைக்குறித்து கர்த்தருடைய வார்த்தையின் ஆலோசனையானது ஏற்கனவே முன்னறிவித்திருப்பதாவது: “நீதியைத் தேடுங்கள், மனத்தாழ்மையைத் தேடுங்கள்; அப்பொழுது ஒருவேளை கர்த்தருடைய கோபத்தின் நாளிலே மறைக்கப்படுவீர்கள்.” “தீமையை விட்டு விலகி, நன்மை செய்; சமாதானத்தைத் தேடி, அதைத் தொடர்ந்து கொள். கர்த்தருடைய கண்கள் நீதிமான்கள் மேல் நோக்கமாயிருக்கிறது; அவருடைய செவிகள் அவர்கள் கூப்பிடுதலுக்கு திறந்திருக்கிறது. தீமை செய்கிறவர்களுடைய பேரைப் பூமியில் இராமல் அற்றுப்

போகப்பண்ண, கர்த்தருடைய முகம் அவர்களுக்கு விரோதமாயிருக்கிறது.” (செப் 2:3; சங் 34:14-16) இந்த ஞானமான வார்த்தையும், எச்சரிப்பும் பொதுவாய் உலகமனைத்துக்கும் உரியது. “பரிசுத்தவான்கள்”, “சிறுமந்தை”, “ஜெயம் கொள்ளுகிறவர்கள்” எனப்பட்டவர்களை பொருத்தமட்டில் உலகத்தின் மீது வரப்போகிறதான இவை எல்லாவற்றுக்கும் தப்பித்துக் கொள்ளும் தகுதி படைத்தவராய் எண்ணப்படுவார்கள் என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள். லூக் 21:36

மகா உபத்திரவத்துடனும், கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்துடனும் புறஜாதி தேசங்களுக்கு இருக்கும் சம்பந்தம்

அதிகமான வெளிச்சத்துக்கும் சிலாக்கியங்களுக்கும் எதிராக பாவம் செய்தபடியினால், கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களின் மீது கர்த்தருடைய கடுங்கோபம் விசேஷமாய் வரவேண்டியிருந்தபோதிலும், புறஜாதி ராஜ்யங்கள் இதினிமித்தம் பொறுப்பு அற்றவர்களாகவோ அல்லது தண்டிக்கப்படாமலோ போவதில்லை என்று வேதவசனங்கள் தெளிவாய் காட்டுகின்றன. அநேக சந்ததிகளாய், அநேக நூற்றாண்டு காலமாய் இவர்கள் அநீதிகளில் சந்தோஷம் அடைந்து வந்திருக்கின்றனர். கடந்த காலங்களில் இவர்களுடைய பிதாக்கள் தேவனை மறந்துவிட்டனர். ஏனெனில் அவரது நீதியின் அதிகாரத்தை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள அவர்கள் விரும்பவில்லை. வெளிச்சத்தைக் காட்டிலும் அவர்கள் இருளையே விரும்பினார்கள். அதோடு வேண்டுமென்றே தங்களுடைய அதிநவீனமான சுயகற்பனைகளையே தொடர்ந்து அனுசரித்தனர். மேலும், இந்நாள் வரைக்கும் கூட, அவரது பின்சந்ததியார் அதே கீழ்நோக்கிப் போகும் காரியங்களிலேயே கொஞ்சமும் பிசகாமல், தற்காலம் வரை நடக்கின்றனர்.

இந்த தேசங்களின் பொறுப்புகளைப் பற்றி அப்போஸ்தலர் பவுல் நமக்கு கர்த்தருடைய எண்ணத்தில் இருப்பதை மிகத்தெளிவாகக் கூறுகிறார். (ரோம 1:18-32) “சத்தியத்தை அநியாயத்தினாலே அடக்கி வைக்கிற மனுஷனுடைய எல்லாவித அவபக்திக்கும் அநியாயத்துக்கும் விரோதமாய், தேவகோபம் வானத்தி-ருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தேவனைக்

குறித்து அறியப்படுவது அவர்களுக்குள்ளே வெளிப்பட்டிருக்கிறது; தேவனே அதை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். எப்படியென்றால், காணப்படாதவைகளாகிய அவருடைய நித்திய வல்லமை, தேவத்துவம் என்பவைகள், உண்டாக்கப் பட்டிருக்கிறவைகளினாலே, உலகமுண்டானது முதற்கொண்டு, தெளிவாய் காணப்படும்; ஆதலால் (இந்த இயற்கையின் ஒளியைக் கொண்டு, அதாவது இயற்கையின் சாட்சியானது தேவனுடைய வல்லமையையும், நலன்களையும் அவர் இருப்பதை குறிப்பதாகவும், எது தவறு, எது சரியென்று சுட்டிக்காட்டுகின்ற மனசாட்சியை உடையதாகவும் இருக்கிறது) அவர்கள் போக்குச்சொல்ல இடம் இல்லை. (வாழ்நாள் முழுவதிலும் ஒரு தீமையான செயலை அனுசரிப்பதில் தொடர்ந்து இருப்பது) அவர்கள் தேவனை அறிந்தும் (குறைந்தபட்சம் ஓரளவிற்காவது), அவரை தேவனென்று மகிமைப்படுத்தாமலும், ஸ்தோத்தரியாமலும் இருந்து, தங்கள் சிந்தனைகளினாலே வீணரானார்கள்; உணர்வில்லாத அவர்களுடைய இருதயம் இருளடைந்தது. (இப்படிப்பட்ட இந்த செயல்களின் இயற்கையான விளைவினால்) அவர்கள் தங்களை ஞானிகள் என்று சொல்-யும் பயித்தியக்காரராகி, அழிவில்லாத தேவனின் மகிமையை அழிவுள்ள மனுஷர்கள், பறவைகள், மிருகங்கள், ஊரும் பிராணிகள் ஆகிய இவைகளுடைய ரூபங்களுக்கு ஒப்பாக மாற்றினார்கள். இதினிமித்தம் அவர்கள் தங்கள் இருதயத்திலுள்ள இச்சைகளினாலே ஒருவரோடொருவர் தங்கள் சரீரங்களை அவமானப்படுத்தத்தக்கதாக, தேவன் அவர்களை அசுத்தத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். தேவனுடைய சத்தியத்தை அவர்கள் பொய்யாக மாற்றி, சிருஷ்டிகரைத் தொழுது சேவியாமல் சிருஷ்டியைத் தொழுது சேவித்தார்கள். அவரே என்றைக்கும் ஸ்தோத்தரிக்கப்பட்டவர், ஆமென்.

“இதினிமித்தம் தேவன் அவர்களை இழிவான இச்சை ரோகங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். (அவர்களை மீட்பதற்கு தேவன் தொடர்ந்து முயற்சி செய்யவோ, போராடவோ செய்யாமல் அவர்கள் தெரிந்து கொண்ட தீமையின் காரியங்களிலேயே தொடர்ந்து இருக்கவும், அதனுடைய கசப்பான கனிகளை அனுபவத்தின் மூலம் கற்றுக்கொள்ளும்படியாகவும் அவர்களை தனியேவிட்டுவிட்டார்)...

தேவனை அறியும் அறிவை பற்றிக்கொண்டிருக்க அவர்களுக்கு மனதில்லா திருந்தபடியினால், தகாதவைகளைச் செய்யும்படி, தேவன் அவர்களைக் கேடான சிந்தைக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். அவர்கள் சகலவித அநியாயத்தினாலும், வேசித்தனத்தினாலும், துரோகத்தினாலும், பொருளாசையினாலும், குரோதத்தினாலும், நிறையப்பட்டுப் பொறாமையினாலும், கொலையினாலும், வாக்குவாதத்தினாலும், வஞ்சகத்தினாலும், வன்மத்தினாலும், நிறைந்தவர்களும், புறங்கூறுகிறவர்களும், அவதூறு பண்ணுகிறவர்களும், தேவபகைஞருமாய், துராகிருதம் பண்ணுகிறவர்களும், அகந்தை உள்ளவர்களும், வீம்புக்காரருமாய்... உணர்வில்லாதவர்களும், உடன்படிக்கையை மீறுகிறவர்களும், சுபாவ அன்பில்லாதவர்களும், இணங்காதவர்களும், இரக்கமில்லாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்கிறவர்கள் மரணத்துக்குப் பாத்திரராயிருக்கிறார்களென்று தேவன் தீர்மானித்த நீதியான தீர்ப்பை அவர்கள் அறிந்திருந்தும், அவைகளைத் தாங்களே செய்கிறதும்ல்லாமல், அவைகளைச் செய்கிற மற்றவர்களிடத்தில் பிரியப்படுகிறவர்களையிருக்கிறார்கள்.”

இங்கு சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் போல் தேவனையும் அவரது நீதியையும் குறித்து ஆரம்ப காலத்தில் உலகம் அறிந்திருந்த உண்மையை புறஜாதி தேசங்கள் நெடுநாள்களுக்கு முன்னமே நசுக்கிவிட்டபோது, தங்களுடைய செயல்கள் தீமையானபடியினால் வெளிச்சத்தைக் காட்டிலும் இருளையே அதிகம் வாஞ்சித்தனர். தங்களது தீய வழிகளை நியாயப்படுத்துகிறவைகளான பொய்யான மதங்களை தங்களுடைய தீமை மற்றும் பயனற்ற வீணான கற்பனைகளினால் கண்டுபிடித்தனர். மேலும், அவர்களது போதனைகளுக்கு பங்காளர்களாகி, அவர்களது அடிச்சுவடுகளில் நடப்பதின் நிமித்தம், தங்களுடைய முற்பிதாக்களின் தீமையான நடவடிக்கைகளை பின்வரும் சந்ததியார் ஏற்றுக்கொண்டு, நியாயப்படுத்தி வருகிறார்கள். தற்போதைய அதே கொள்கையின் படி தங்களுடைய மீறுதல்கள் மற்றும் குற்ற உணர்வுகளின் திரட்சியினைக்கூட கற்பனை செய்துகொள்கின்றனர். ஆனாலும், இயேசு கிறிஸ்துவினால் இந்த உலகத்திற்குள் ஒளிவந்தது என்ற

உண்மையை புறஜாதி ராஜ்யங்கள் முற்றிலுமாய் அறியவில்லை என்று கூறமுடியாது. கிறிஸ்துவின் வருகைக்கு முன்பேகூட அற்புதமான இஸ்ரவேய்-ன் தேவனானவர், தமது ஜனங்களுடன் அவர் கொண்டிருந்த தொடர்புகளின் மூலம், அநேக புறஜாதி தேசங்களால் அறியப்பட்டிருந்தார். மேலும், சுவிசேஷ யுகம் முழுவதிலும் தேவனுடைய பரிசுத்தவான்கள் நற்செய்தியை பிறநாடுகள் எங்கும் சுமந்து சென்றனர்.

இங்கும் அங்குமாய் சில தனிப்பட்டமனுஷர் சத்தியத்தைக் கண்டு கொண்டனர். ஆனால், தேசங்கள் இதை பொதுவாகவே நிராகரித்து, இருளில் நடந்தன. ஆகவே, “சகல ஜாதிகளின் மேலும் கர்த்தருடைய கடுங்கோபம் மூளுகிறது.” (ஏசா 34:2) சுவிசேஷமும், அதன் மேன்மையான சிலாக்கியங்களும் இன்றி தொடர்ந்து அதிகாரத்தில் இருக்க தகுதியற்றதாய் புறஜாதி தேசங்கள் இப்போது நியாயம் தீர்க்கப்படுகின்றன. கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்கள் என்று அழைக்கப்படும் தேசங்களும் கூட சுவிசேஷ வெளிச்சம் மற்றும் சிலாக்கியங்களைப் பெற்றும், சத்தியம் மற்றும் நீதியின்படி நடக்காததால் அவைகள் தொடர்ந்து அதிகாரத்தில் இருப்பதற்கு தகுதியற்றவைகளாக நியாயம் தீர்க்கப்படுகின்றன.

ஆகவே, எல்லா வாய்களும் மூடப்பட்டு, உலகம் முழுவதும் தேவனுக்கு முன்பாக குற்றமுள்ளதாய் நிற்கிறது. எல்லா ஜாதிகளுக்குள்ளும், “உணர்வுள்ளவன் இல்லை; தேவனைத் தேடுகிறவனும் இல்லை; எல்லோரும் வழிதப்பி, ஏகமாய்க் கெட்டுப்போனார்கள்; நன்மை செய்கிறவன் இல்லை, ஒருவனாகிலும் இல்லை.”

தேவனுடைய நீதி, ஜாதிகளை தண்டிப்பதில் மிகவும் வெளியரங்கமாய் இருக்கிறது. புறஜாதி தேசங்கள் தங்கள் கிரியைகளுக்குத் தக்க பிரதிபலனான நீதியைப் பெறுகின்றபோது, கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களின் மேன்மையான பொறுப்பு மறக்கப்பட்டுவிடக்கூடாது. புறஜாதிகளைக் காட்டிலும் யூதர்கள் பெற்றிருக்கிற சிலாக்கியங்கள், “எவ்விதத்திலும் மிகுதியாயிருக்கிறது; தேவனுடைய வாக்கியங்கள் அவர்களிடத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்டது விசேஷித்த மேன்மையே.” (ரோம 3:1,2) அப்படியானால் பிரமாணம் மற்றும் சுவிசேஷம் ஆகிய இரண்டு

சிலாக்கியங்களையும் பெற்றவர்களாகிய கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களைக் குறித்து நாம் என்ன சொல்லக்கூடும்? எழுதியிருக்கிறபடியே அன்றைய யூத ஜாதிகள், அவர்கள் மத்தியில் இருந்த புறஜாதிகளுக்குள்ளே தேவனுடைய நாமம் தூஷிக்கப்படுகிறது போலவே, இன்றைய கிறிஸ்தவ உலகமும் நடந்துகொள்வதும் உண்மையாகவே இருக்கிறது. (ரோம 2:24) உதாரணமாக, தங்கத்தின் மேல் இருக்கும் ஆசையினால் கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களின் மதுபானம் மற்றும் அபின் முத-ய வஸ்துக்களின் சட்டவிரோதமான பரிமாற்றங்களை புறஜாதி தேசங்களுடன் செய்கிறது.

“நியூயார்க் வாய்ஸ்” என்ற பத்திரிக்கையில் தனது சொந்த அனுபவ ஞானத்தில் ஒரு நம்பத்தகுந்த சாட்சியம் சில காலங்களுக்கு முன் வெளி வந்ததாவது :

“காங்கோ மற்றும் மேற்கு கடற்கரையில் (ஆப்பிரிக்காவில்) எனது சொந்த கவனிப்பின்படி தற்போதும், முன்பும் இருந்த அடிமை வியாபாரத்தைக் காட்டிலும் குடிப்பழக்கமானது அந்த நாட்டு ஜனங்களை மிகுந்த கேட்டுக்குள்ளாக்குகிறது என்று அநேக மிஷினரிகளும் மற்றவரும் கூறுகின்றனர். அது ஜனங்களை கொண்டு, கிராமங்களை சீரழிக்கிறது. இது ஆயிரமாயிரம் உயிர்களை கொலை செய்வதோடு மட்டுமின்றி மொத்த இனத்தையும் நெறி தவறச் செய்து, சரீரத்தையும் ஆத்துமத்தையும் அழிக்கிறது. அதோடு தங்களது நெறிகெட்ட, சொந்த ரூபத்திலேயே பிறக்கின்றவர்களுக்கு பெற்றோர்களாகும்படி விட்டுவிடுகிறது.... எல்லா தொழிலாளிகளுக்கும் மத்தியான வேளையில் மிக அதிக அளவு ரம் என்ற மதுபானம் கொடுக்கப்படுவதோடு, ஒவ்வொரு சனிக்கிழமை இரவும் அவர்களது வேலைக்கான கூ-யாக குறைந்தபட்சம் இரண்டு பாட்டிலாவது ஜின் என்ற மதுவகையை எடுத்துக் செல்லும்படி வற்புறுத்தப்படுகின்றனர். அநேக தொழிற்சாலைகளில் ஒன்று, அல்லது இரண்டு, மூன்று வருட ஒப்பந்தம் முடிவடையும்போது, ரம் எனப்படும் மதுவகையை ஒரு பீப்பாயோ அல்லது சில பெட்டிகள் அல்லது Demijohns ன் ஜின் என்ற மதுபானத்தை தங்களுடன் வீடுகளுக்கு எடுத்துச்செல்ல நிர்பந்திக்கப்படுகின்றனர். உள்நாட்டு வியாபாரிகளும் தங்களது உள்நாட்டு பொருள்களுக்கு பண்டமாற்றாக பெருமளவிலான மதுபானங்களையே பெற்றுக்கொள்ள

கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றனர். அவர்கள் இதற்கு ஆட்சேபனை தெரிவித்தபோதும், எந்த தீர்வும் காணப்படவில்லை. இதனால் இந்த மதுபானங்களை ஆற்றில் ஊற்றிவிடுவர். வியாபாரிகள் கூறுவது, கறுப்பர்கள் தான் ரம்மை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். அவைகளை உப்புக்காகவும், துணிகளுக்காகவும் நாங்கள் விற்றால் எங்களது வீடுகளில் இருக்கும் குடும்பத்தினருக்கு போதிய பணம் சம்பாதிக்க எங்களால் இயலாது. பட்டணங்கள் யாவும் ஒவ்வொரு ஞாயிறு தோறும் குடியின் கலவரமும் குழப்பமும் முழங்குகிறதாய் இருக்கிறது. சில கிராமங்களில் ஆண், பெண் குழந்தைகள் யாவரும் மதிக்கெட்டு குடிக்கின்றனர். மேலும் இதனால் முன்னிருந்த மதத் தொண்டுகள் யாவும் சிதைந்துவிட்டன. சுவிசேஷகர்களிடம் தலைவர்கள் கவலையுடன் சொல்வதாவது: “தேவ மனுஷராகிய நீங்கள் இந்தக் குடிப்பழக்கம் வருவதற்கு முன் ஏன் வரவில்லை? இந்தக் குடியானது எங்கள் ஜனத்தின் புத்தியைத் தின்று இருதயம் கடினப்பட்டு விட்டது. அவர்களால் எதையும் புரிந்துக்கொள்ள முடியாது. நலமான எதைக் குறித்தும் அவர்கள் அக்கறை கொள்ளமாட்டார்கள்.”

சில புறஜாதியார் கிறிஸ்தவ வேதாகமத்தை தங்கள் முன் பிடித்துக்கொண்டு, “உங்களது நடவடிக்கைகள் உங்களது பரிசுத்த புத்தகத்தின் போதனைகளோடு தொடர்புடையதாக இல்லையே” என்று சொல்வதாகவும் கூட பேசப்படுகிறது. பிராமணர் ஒருவர் சுவிசேஷகர் ஒருவருக்கு எழுதியதாக கூறப்படுவது: “நீங்கள் புறம்பானவர்களாய் இருப்பதை நாங்கள் காண்கிறோம். உங்கள் வேதத்தைப் போல நீங்கள் நல்லவராக இல்லை. உங்கள் வேதத்தைப் போலவே உங்கள் ஜனங்கள் நல்லவராக இருந்தால் மட்டுமே, இந்தியாவை ஐந்து வருடத்தில் கிறிஸ்துவுக்குள் கொண்டு வந்துவிட முடியும்.” எசே 22:4ஐ பார்க்கவும்.

உண்மையாகவே நிளிவேயின் மனுஷரும், தென்தேசத்து ராஜஸ்தீரியும், நியாயத் தீர்ப்பு நாளிலே அந்த சந்ததியாரோடெழுந்து நின்று இவர்கள் மேல் குற்றம் சுமத்துவார்கள். (மத் 12:41,42) பிறகு இஸ்ரேயலும், மற்றும் முன்னான சந்ததிகளும் அதற்குப்பிறகு புறஜாதியாரும், கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் இந்த சந்ததியாருக்கு எதிராக எழும்புவார்கள். ஏனெனில், எவனிடத்தில் அதிகம்

கொடுக்கப்படுகிறதோ அவனிடத்தில் அதிகமாய் கேட்கப்படும்.
ஐராக் 12:48

ஆனால், நியாயமான நெறியுடனான பழிவாங்குதல் என்ற கேள்வியை கைவிட்டுவிட்டாலும், இந்த விஷயம் இயற்கையிலேயே கிறிஸ்தவ ராஜ்யம், பாபிலோன் ஆகியவையின் வீழ்ச்சியினால் புறஜாதிகளின் ராஜ்யங்கள் யாவும் உபத்திரவப்பட வேண்டியது எப்படி என்று நாம் பார்க்கிறோம். நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் தேவனுடைய வார்த்தையின் செல்வாக்கின் மூலமாய், கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்கள் எல்லா வழிகளிலும் மாபெரும் முன்னேற்றத்தை நாகரீக வளர்ச்சியிலும், பொருளாதார செழுமையிலும் பெற்றன. ஆகவே, சம்பத்து, சௌகரியம், அறிவுப்பூர்வமான மேம்பாடு, கல்வி, சமுதாய அரசியல், விஞ்ஞானம், கலை, உற்பத்தி, வர்த்தகம் மற்றும் மனிதனுடைய தொழில்களின் எல்லாத்துறைகளிலும், தேவ வார்த்தையின் வெளிப்பாட்டின் செல்வாக்கினால் அவ்வளவு சலுகைகளை பெறாத புறஜாதிகளை விட இவர்கள் அதிக முன்னேற்றத்தில் இருக்கின்றனர். ஆனால், அதற்கு நேர்மாறாக, ஒரே சீரான சரிவையும் அனுபவித்து, அதன் நிமித்தம் கடைசியில் பண்டைக்கால மேன்மைமிகு செழுமையின் சிதைவுகளையே வெளிக்காட்டும் நிலையில் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாய் ஒப்பிடும்போது கல்விக்கும், ஐசுவரியத்துக்கும் இடமாயிருந்த பண்டைய கிரேக்க நாட்டுடன் தற்போதிருக்கும் கிரேக்க நாட்டை ஒப்பிடலாம். உலகமனைத்துக்கும் பிரதான ராஜ்யமாய் முன்னொரு காலத்தில் இருந்த பண்டைய எகிப்தின் மகிமை தற்போது பாழாக்கப்பட்டிருப்பதையும் கூட குறிப்பிடலாம்.

புறஜாதிகளின் வீழ்ச்சி மற்றும் கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களின் செழுமை, நாகரீக வளர்ச்சியின் சரிவு ஆகியவையின் பலனாக, வர்த்தகம், சர்வதேச தொடர்புகள் மற்றும் அதன் பலனாக திட்டங்களின் விரிவாக்கம் போன்ற பல லாபகரங்களுக்காக அநேக சாதகமான மேம்பாடுகளுக்காக ஏறக்குறைய பின்னானவற்றுக்கு முன்னான தேசங்கள் யாவும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு கூட, சமீப காலத்தின் முன்னேற்ற பாதை, பல்வேறு பொதுநாட்டங்களினால் எல்லா தேசங்களும்

இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியெனில், ஒருவேளை ஒருசில நாடுகளில் காரியங்கள் சரிபடுத்தப்படவில்லையென்றால் அது விரைவில் எல்லா தேசங்களையும் பாதிக்கும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது. இவ்விதமாகவே பாபிலோனாகிய கிறிஸ்தவ ராஜ்யமானது திடீரென விழும்போது, அதன் பாதிப்பானது இதனுடன் ஏறக்குறைய சார்புடைய எல்லா தேசங்களின் மீதும் மிகத்தீவிரமாய் இருக்கும். இது வெளிப்படுத்துதல்-ன் அடையாள பாஷையில், பாபிலோன் மகா நகரத்தின் வீழ்ச்சியின் பெரும் புலம்பலுக்கு ஒப்பிட்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. வெளி 18:9-19.

ஆனால், பாபிலோனின் வீழ்ச்சியினால் மட்டுமே புறஜாதி தேசங்கள் உபத்திரவப்படுவது மட்டுமன்றி, சமூக, அரசியல் குழப்பம் மிக விரைவாய் பரவி, யாவரையும் உட்படுத்தி, விழுங்கிடும்படியாக இருக்கும். மேலும், இவ்வண்ணமாய் முழு உலகமே அழியும். அதோடு மனுஷனின் அகந்தையானது அழியும். ஏனெனில், “பழிவாங்குதல் எனக்கே உரியது, நானே பதிற்செய்வேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.” (ரோ 12:19, உபா 32:35) மேலும் கர்த்தரின் நியாயத்தீர்ப்பு கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் மீதும், புறஜாதி தேசங்களின் மீதும் சமமான, மிகக்கடுமையான வழியில் இருக்கும்.

வருகின்ற புயல்

“ஓ! வருகின்ற புயலுக்காக என் இதயம் வருத்தமாய் இருக்கிறது; கழுக்குளைப் போல் கார்மேகம் கட--ருந்து அடித்துச்செல்கிறது; கடற்பறவை தன் மறைவிடத்தைத் தேடுகிறது, பைன் மரங்கள் பெருமூச்சு விடுகின்றன, மேலும் இவையாவும் வரும் கடும்புயலுக்கான குறிப்பை தருகின்றன.

“ஒரு வார்த்தையானது குகையி-ருந்தோ, கட--ருந்தோ ரகசியமாய் வெளிப்பட்டது, மேய்ப்பர்கள் உறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றனர், காவலர்கள் ஊமைகளாய் இருக்கின்றனர், மந்தைகள் யாவும் தரிசு நிலத்திலும் மலைகள் மீதும் சிதறிவிட்டன, மேலும் ஆண்டவர் வருகிறார் என்பதை ஒருவரும் நம்பவில்லை.

“அவர் வந்துவிட்டார், ஆனால் அவர்களது காவலராய்

யாரைக் காண்பார்?

ஓ ! எங்கே, அவரது பிரசன்னத்தில் உலகம் விசுவாசம்
வைக்கவில்லையே? செல்வந்தர், மிதமிஞ்சிய
சௌகரியத்தில் மூழ்குவதிலேயே இருக்கின்றனர்.
ஏழைகள் வாசலருகே இருக்கும் ஓநாய்க்கு பயந்து
வெறுப்புறுகின்றனர்.

“ஓ, மனிதனே, ஓ, மனுஷியே, அற்பமானதையும்

இன்பத்தையும் கைவிடுங்கள் !

ஓ, வரும் துன்பத்தை நான் கூறும்போது உற்று கவனி !

அங்கே நகர்ந்து செல்லும் பனிப்பாறையின் பாதையில் நான்

முறையிடட்டும், அல்லது கட-ன் அலையினிடத்தில்

ஒரு எச்சரிப்பை கூவட்டும்!”

அ அ

அத்தியாயம் 4

மகா நீதிமன்றம் முன் பாபிலோன் குற்றஞ்சாட்டப்படுதல்

பாபிலோனின் சமூக, சமுதாய, மத சம்மந்தமான அதிகாரங்கள், கிறிஸ்தவ தேசங்கள், தற்போது தராசில் நிறுக்கப்படுதல் - சமுதாய அதிகாரங்களின் மீதான குற்றச்சாட்டுக்கள் - தற்போதைய சமூக அமைப்பின் மீதான குற்றச்சாட்டுக்கள் - மத அதிகாரங்களின் மீதான குற்றச்சாட்டுக்கள்-இப்போதும் கூட அவளது களியாட்டத்தின் நடுவே அவளது அழிவைக் குறித்த கையெழுத்து காணப்படுதல் மற்றும் தெளிவாக படிக்க கூடியது, சோதனையானது இன்னும் முடிவு பெறவில்லை.

“வல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் வசனித்து, சூரியன் உதிக்குந் திசை தொடங்கி அது அஸ்தமிக்கும் திசைவரைக்குமுள்ள பூமியைக் கூப்பிடுகிறார். அவர் தம்முடைய ஜனத்தை (கிறிஸ்தவ தேசங்களை) நியாயந்தீர்க்க உயர இருக்கும் வானங்களையும் (மேலான அல்லது ஆளும் அதிகாரங்கள்) பூமியையும் (திரளான மக்களை) கூப்பிடுவார்.”

“என் ஜனமே, கேள், நான் பேசுவேன், இஸ்ரவேலே (பெயரளவிலான ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர் மற்றும் கிறிஸ்தவ ராஜ்யம் என்னும் பாபிலோன்) உனக்கு விரோதமாய் சாட்சியிடுவேன்.”

“தேவன் துன்மார்க்கனை நோக்கி : நீ என் பிரமாணங்களை எடுத்துரைக்கவும், என் உடன்படிக்கையை உன் வாயினால் சொல்லவும், உனக்கு என்ன நியாயமுண்டு.”

“சிட்சையை நீ பகைத்து, என் வார்த்தைகளை உனக்கு பின்னாக எறிந்து போடுகிறாய். நீ திருடனைக் காணும்போது அவனோடு ஒருமித்துப்போகிறாய், விபசாரரோடும் உனக்குப் பங்குண்டு. உன் வாயை பொல்லாப்புக்குத் திறக்கிறாய், உன் நாவு சற்பனையை பிணைக்கிறது.”

“நீ உட்கார்ந்து உன் சகோதரனுக்கு (பரிசுத்தவார்களாகிய